

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/27/EU

ze dne 25. října 2012

o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie čelí bezprecedentním výzvám, které vyplývají ze zvýšené závislosti na dovozu energie, z nedostatku zdrojů energie a z potřeby omezit změnu klimatu a překonat hospodářskou krizi. Energetická účinnost je důležitým prostředkem, jak těmto výzvám čelit. Zlepšuje bezpečnost dodávek do Unie, neboť snižuje spotřebu primární energie a snižuje dovoz energie. Pomáhá nákladově efektivním způsobem snižovat emise skleníkových plynů, a tím zmírňovat změnu klimatu. Přechod k ener-

geticky účinnějšímu hospodářství by měl také urychlit šíření inovativních technologických řešení a zlepšit konkurenceschopnost průmyslu v Unii, podpořit hospodářský růst a vytvářet kvalitní pracovní místa v některých odvětvích, jež s energetickou účinností souvisejí.

- (2) Závěry Evropské rady ze zasedání ve dnech 8. a 9. března 2007 zdůraznily potřebu zvýšit energetickou účinnost v Unii, a dosáhnout tak do roku 2020 cíle uspořít 20 % spotřeby primární energie v Unii oproti prognóze. Závěry Evropské rady ze zasedání dne 4. února 2011 zdůrazňují, že 20% cíl v oblasti energetické účinnosti do roku 2020, na němž se dohodla Evropská rada v červnu roku 2010, je nutné splnit, což se zatím nedaří. Prognózy z roku 2007 ukázaly spotřebu primární energie v roce 2020 ve výši 1 842 Mtoe. 20 % snížení by odpovídalo spotřebě 1 474 Mtoe v roce 2020, to znamená ve srovnání s prognózami snížení o 368 Mtoe.

- (3) Závěry Evropské rady ze dne 17. června 2010 potvrdily cíl v oblasti energetické účinnosti jako jeden z hlavních cílů nové strategie Unie pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění („strategie Evropa 2020“). V rámci tohoto procesu a za účelem zajištění provedení tohoto cíle na vnitrostátní úrovni se od členských států vyžaduje, aby v úzkém dialogu s Komisí stanovily vnitrostátní cíle a uvedly ve svých národních programech reforem, jak jich hodlají dosáhnout.

- (4) Sdělení Komise ze dne 10. listopadu 2010 „Energie 2020“ staví energetickou účinnost do centra energetické strategie Unie pro období do roku 2020 a uvádí, že je nutná nová strategie v oblasti energetické účinnosti, která všem členským státům umožní oddělit spotřebu energie od hospodářského růstu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 28.1.2012, s. 134.

⁽²⁾ Úř. věst. C 54, 23.2.2012, s. 49.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. října 2012.

- (5) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 15. prosince 2010 o revizi akčního plánu energetické účinnosti vyzval Komisi, aby do revidovaného akčního plánu energetické účinnosti včlenila opatření s cílem překonat překážky bránící dosažení celkového cíle Unie v oblasti energetické účinnosti v roce 2020.
- (6) Jednou z iniciativ strategie Evropa 2020 je stěžejní iniciativa Evropa účinněji využívající zdroje, přijatá Komisí dne 26. ledna 2011. Energetická účinnost je v ní považována za důležitý prvek pro zajištění udržitelnosti využívání energetických zdrojů.
- (7) Evropská rada v závěrech ze dne 4. února 2011 uznává, že plnění cíle Unie v oblasti energetické účinnosti není uspokojivé a že je zapotřebí rozhodného přístupu zaměřeného na využití značného potenciálu pro vyšší energetickou úsporu v budovách, v dopravě a u výrobků a procesů. Tyto závěry rovněž uvádějí, že nejpozději v roce 2013 bude v oblasti energetické účinnosti proveden přezkum plnění cíle Unie a případně budou zvážena další opatření.
- (8) Dne 8. března 2011 přijala Komise sdělení o plánu energetické účinnosti 2011. Toto sdělení potvrdilo, že Unie nesměruje k dosažení svého cíle v oblasti energetické účinnosti. Je tomu tak navzdory pokroku ve vnitrostátních politikách energetické účinnosti popsanych v prvních vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti předložených členskými státy ke splnění požadavků směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách⁽¹⁾. Počáteční analýza druhých akčních plánů potvrzuje, že Unie k dosažení uvedeného cíle nesměruje. S cílem zjednat nápravu vytyčil plán energetické účinnosti 2011 řadu politik a opatření v oblasti energetické účinnosti, jež zahrnují celý energetický řetězec, včetně výroby, přenosu a distribuce energie; klíčovou úlohu veřejného sektoru v oblasti energetické účinnosti; budovy a zařízení; průmysl; a potřebu umožnit konečným zákazníkům řídit svou spotřebu energie. Souběžně byla v bílé knize o dopravě přijaté dne 28. března 2011 posuzována energetická účinnost v odvětví dopravy. Zejména iniciativa 26 bílé knihy vyzývá ke stanovení odpovídajících norem pro emise CO₂ všech druhů vozidel, doplněných případně požadavky na energetickou účinnost týkajících se všech druhů pohonných systémů.
- (9) Dne 8. března 2011 Komise přijala také Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050, v němž poukázala na potřebu klást z tohoto hlediska větší důraz na energetickou účinnost.
- (10) V souvislosti s tím je nezbytné aktualizovat právní rámec Unie pro energetickou účinnost směrnicí sledující celkový cíl v oblasti energetické účinnosti, jímž je 20% úspora spotřeby primární energie Unie do roku 2020 a další zvyšování energetické účinnosti po roce 2020. Za tím účelem by tato směrnice měla vytvořit společný rámec podporující energetickou účinnost v Unii a stanovit konkrétní opatření zaměřená na provádění některých návrhů obsažených v plánu energetické účinnosti 2011 a využít významného nevyužitého potenciálu úspor energie, který specifikuje.
- (11) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020⁽²⁾, požaduje, aby Komise do roku 2012 zhodnotila pokrok dosažený Uníí a jejími členskými státy při plnění cíle snížit do roku 2020 spotřebu energie o 20 % oproti prognózám, a podala o něm zprávu. Dále stanoví, že by Komise měla do 31. prosince 2012 navrhnout posílená nebo nová opatření k urychlení zvyšování energetické účinnosti s cílem pomoci členským státům plnit závazky Unie na snížení emisí skleníkových plynů. Tato směrnice je reakcí na uvedený požadavek. Přispívá také k plnění cílů stanovených v Plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050, zejména snižováním emisí skleníkových plynů z odvětví energetiky, a k dosažení výroby elektřiny s nulovými emisemi do roku 2050.
- (12) Využití veškerého existujícího potenciálu úspor energie vyžaduje integrovaný přístup zahrnující úspory v zásobování energií a v odvětvích konečné spotřeby. Současně by měla být posílena ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií⁽³⁾ a směrnice 2006/32/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽³⁾ Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (13) Bylo by žádoucí, aby byl cíl zvýšit energetickou účinnost o 20 % splněn v důsledku souhrnného provádění konkrétních vnitrostátních a evropských opatření podporujících energetickou účinnost v různých oblastech. Od členských států by mělo být vyžadováno, aby stanovily orientační vnitrostátní cíle, systémy a programy ke zvyšování energetické účinnosti. Tyto cíle a individuální úsilí každého členského státu, spolu s údaji o dosaženém pokroku by měla zhodnotit Komise, aby posoudila pravděpodobnost dosažení celkového cíle Unie a to, do jaké míry je individuální úsilí ke splnění společného cíle dostatečné. Komise by proto pomocí svého revidovaného legislativního rámce a v procesu realizace strategie Evropa 2020 měla provádění vnitrostátních programů pro energetickou účinnost pozorně sledovat. Při stanovování orientačních vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti by členské státy měly mít možnost zohlednit vnitrostátní okolnosti ovlivňující spotřebu primární energie, jako jsou nevyužité nákladově efektivní možnosti úspor energie, změny v oblasti dovozu a vývozu energie, rozvoj všech obnovitelných zdrojů energie, jaderná energie, zachycování a ukládání CO₂ a včasná opatření. Při provádění modelování by Komise měla modelové předpoklady a navrhované modelové výsledky včas a transparentním způsobem konzultovat s členskými státy. Je zapotřebí zlepšit modelování dopadu opatření v zájmu energetické účinnosti a modelování fondu budov a náročnosti technologií.
- (14) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů⁽¹⁾ se uvádí, že Kypr a Malta, vzhledem k jejich ostrovnímu a okrajovému rázu, spoléhají na letectví jako na způsob dopravy, jenž je zásadní pro jejich občany a hospodářství. V důsledku toho mají Kypr a Malta ve své hrubé konečné spotřebě energie nepřiměřeně vysoký podíl letecké dopravy, tj. více než trojnásobek průměru Společenství v roce 2005, a stávající technologická a regulační omezení tak na ně působí nepřiměřeně.
- (15) Celková výše veřejných výdajů je rovna 19 % hrubého domácího produktu Unie. Veřejný sektor proto představuje důležitou hybnou sílu pro stimulaci přeměny trhu směrem k účinnějším výrobkům, budovám a službám, jakož i k odstartování změn v chování občanů a podniků při spotřebě energie. Snižování spotřeby energie na základě opatření zaměřených na zlepšení energetické účinnosti dále může uvolnit veřejné zdroje pro jiné účely. Veřejné subjekty na vnitrostátní, regionální a místní úrovni by měly, pokud jde o energetickou účinnost, jít příkladem.
- (16) Vzhledem k tomu, že v závěrech Rady ze dne 10. června 2011 o plánu energetické účinnosti 2011 se zdůrazňuje, že na budovy připadá 40 % konečné spotřeby energie Unie, a aby byly využity příležitosti pro růst a zaměstnanost v odvětví řemesel a stavebnictví, jakož i v oblasti produkce stavebních výrobků a při výkonu činností v oborech, jako jsou architektura, poradenství a inženýrské služby, měly by členské státy za účelem uvolnění investic do renovace obytných a komerčních budov přijmout dlouhodobou strategii na období po roce 2020 zaměřenou na snížení energetické náročnosti fondu budov. Tato strategie by se měla zabývat nákladově efektivními rozsáhlými renovacemi, jejichž výsledkem je rekonstrukce, která vede k významnému snížení dodávané energie i konečné energetické spotřeby budovy ve srovnání s úrovní spotřeby před renovací, a tím k velmi nízké energetické náročnosti. Tyto rozsáhlé renovace by se rovněž mohly provádět v několika fázích.
- (17) Je nutné zrychlit renovaci budov, neboť stávající fond budov představuje odvětví s největším potenciálem pro úspory energie. Budovy mají navíc zásadní význam pro dosažení cíle Unie snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů o 80–95 % ve srovnání s rokem 1990. Budovy ve vlastnictví veřejných subjektů tvoří značnou část fondu budov a jsou velmi dobře viditelné ve veřejném životě. Je proto vhodné stanovit roční podíl renovace budov ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí na území členského státu s cílem snížit jejich energetickou náročnost. Podílem renovací by neměly být dotčeny povinnosti týkající se budov s téměř nulovou spotřebou energie stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov⁽²⁾. Povinnost renovovat budovy ústředních vládních institucí stanovená touto směrnicí doplňuje uvedenou směrnicí, která vyžaduje, aby členské státy zajistily, aby u stávajících budov, kde probíhá větší renovace, byla snížena jejich energetická náročnost tak, aby splňovaly požadavky minimální energetické náročnosti. Členské státy by měly mít možnost přijmout alternativní nákladově efektivní opatření, aby dosáhly rovnocenného snížení energetické náročnosti budov, které jsou vlastněny jejich ústředními vládními institucemi. Povinnost renovovat podlahovou plochu budov ústředních vládních institucí by se měla vztahovat na správní útvary, které jsou příslušné pro celé území členského státu. Pokud v daném členském státě a pro danou pravomoc neexistuje správní útvar příslušný pro celé území, měla by se tato povinnost vztahovat na ty správní útvary, jejichž pravomoci dohromady pokrývají celé území státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

- (18) Některé obce a další veřejné subjekty v členských státech již zavedly integrované přístupy k úsporám energie a zásobování energií, například pomocí akčních plánů pro udržitelnou energetiku, jako jsou plány vypracované v rámci iniciativy Pakt starostů a primátorů, a integrované přístupy k městům, které přesahují rámec individuálních zásahů do budov nebo druhů dopravy. Členské státy by měly podpořit obce a jiné veřejné subjekty v přijímání integrovaných a udržitelných plánů energetické účinnosti s jasnými cíli, zapojit občany do jejich vypracování a provádění a přiměřeně je informovat o jejich obsahu a pokroku při dosahování cílů. Takové plány mohou přinést značné úspory energie, zejména jsou-li prováděny prostřednictvím systémů hospodaření s energií, jež umožní příslušným veřejným subjektům lépe řídit svou spotřebu energie. Měla by být podporována výměna zkušeností mezi velkými i malými městy a dalšími veřejnými subjekty se zřetelem na zkušenosti s větší mírou inovace.
- (19) Pokud jde o nákup určitých výrobků a služeb a o nákup a nájem budov, měly by ústřední vládní instituce, které uzavírají smlouvy o veřejných pracích, dodávkách nebo službách, jít příkladem a při rozhodování o nákupech vycházet z energetické účinnosti. To by mělo platit pro správní útvary, které jsou příslušné pro celé území členského státu. Pokud v daném členském státě a pro danou pravomoc neexistuje správní útvar příslušný pro celé území, měla by se tato povinnost vztahovat na ty správní útvary, jejichž pravomoci dohromady pokrývají celé území státu. Neměla by tím však být dotčena ustanovení směrnic Unie týkajících se veřejných zakázek. V případě nákupu výrobků, na něž se nevztahují požadavky této směrnice týkající se energetické účinnosti, by členské státy měly vybízet veřejné subjekty, aby při nákupu zohledňovaly energetickou účinnost.
- (20) Posouzení možnosti zavést na úrovni Unie systém „bílých certifikátů“ ukázalo, že za současné situace by si takový systém vyžádal příliš vysoké administrativní náklady a že existuje riziko, že úspory energie by se soustředily do několika členských států a nebyly by zaváděny v celé Unii. Cíle takového systému na úrovni Unie by bylo možné, alespoň v této fázi, lépe dosáhnout pomocí vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti pro energetické podniky nebo jiných alternativních politických opatření, která povedou k dosažení stejného objemu úspor energie. Je vhodné, aby míra ambicióznosti takových systémů byla zakotvena ve společném rámci na úrovni Unie a současně poskytovala členským státům značnou flexibilitu, aby mohly plně zohlednit vnitrostátní organizaci účastníků na trhu, konkrétní podmínky odvětví energetiky a návyky konečných zákazníků. Společný rámec by měl poskytnout energetickým podnikům možnost nabízet energetické

služby všem konečným zákazníkům, nejen těm, kterým prodávají energii. To posiluje hospodářskou soutěž na trhu s energií, protože energetické podniky mohou rozšířit svou nabídku o poskytování doplňkových energetických služeb. Společný rámec by měl členským státům umožnit, aby do svých vnitrostátních systémů začlenily požadavky, jež sledují sociální cíle, zejména aby bylo možné zajistit, že přístup k výhodám vyplývajícím z vyšší energetické účinnosti budou mít i zranitelní zákazníci. Členské státy by měly na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určit, kteří distributoři energie nebo maloobchodní prodejci energie by měli mít povinnost splnit cíl úspor energie u konečného uživatele stanovený touto směrnicí.

S cílem předejít nepřiměřené administrativní zátěži by členské státy zejména měly mít možnost neukládat tuto povinnost malým distributorům energie, malým maloobchodním prodejcům energie a malým energetickým odvětvím. Sdělení Komise ze dne 25. června 2008 stanoví zásady, které by členské státy, jež se rozhodnou této možnosti nevyužít, měly zohlednit. Coby formu podpory vnitrostátních iniciativ v oblasti energetické účinnosti by strany povinné podle vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti mohly plnit své povinnosti tak, že by každoročně přispívaly do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost částkou rovnající se investicím vyžadovaným podle daného systému.

- (21) Vzhledem k všeobecné nutnosti obnovit udržitelnost veřejných financí a konsolidovat rozpočty by měla být při provádění konkrétních opatření spadajících do oblasti působnosti této směrnice na úrovni členských států věnována náležitá pozornost tomu, aby opatření v zájmu energetické účinnosti byla uskutečňována nákladově efektivním způsobem na základě přiměřené úrovně analýzy a hodnocení.
- (22) Požadavek dosáhnout úspor objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům oproti předpokládanému prodeji energie nepředstavuje omezení prodeje ani spotřeby energie. Členským státům by při výpočtu objemu prodeje energie konečným zákazníkům mělo být umožněno zcela nebo zčásti vyloučit objem prodeje energie použité při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽¹⁾, neboť je všeobecně přijímáno, že některá odvětví či pododvětví mohou být v rámci těchto činností vystavena značnému riziku úniku uhlíku. Je vhodné, aby si členské státy byly vědomy nákladů na systémy, aby mohly přesně posoudit náklady opatření.

(¹) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

- (23) Aniž jsou dotčeny požadavky článku 7 a za účelem omezení administrativní zátěže, mohou jednotlivé členské státy sloučit veškerá dílčí koncepční opatření k provedení článku 7 do jednoho souhrnného vnitrostátního programu energetické účinnosti.
- (24) Aby bylo možné využít potenciálu úspor energie v určitých segmentech trhu, kde obecně nejsou komerčně nabízeny energetické audity (například v malých a středních podnicích), měly by členské státy vypracovat programy, které podpoří provádění energetických auditů v malých a středních podnicích. Energetické audity by měly být pro velké podniky povinné a pravidelné, neboť úspory energie mohou být značné. Energetické audity by měly zohledňovat příslušné evropské nebo mezinárodní normy, jako například EN ISO 50001 (systémy managementu hospodaření s energií) nebo chystanou normu EN 16247-1 (energetické audity) nebo normu EN ISO 14000 (systémy environmentálního managementu), zahrnuje-li systém energetický audit, čímž by byly rovněž v souladu s přílohou VI této směrnice, neboť tato ustanovení nepřekračují požadavky uvedených příslušných norem. V současné době se pracuje na zvláštní evropské normě pro energetické audity.
- (25) V případě, že energetické audity provádějí vnitropodnikoví odborníci, zajištění nezbytné nezávislosti by vyžadovalo, aby se tito odborníci přímo nezabývali činností, která je předmětem auditu.
- (26) Při stanovování opatření ke zvýšení energetické účinnosti by měl být zohledněn prospěch a úspory získané při širokém využití nákladově efektivních technologických inovací, například inteligentních měřičů. Pokud byly nainstalovány inteligentní měřiče, společnosti by jich neměly využívat k neodůvodněnému zpětnému účtování.
- (27) V případě elektrické energie a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾, pokud se zavádění inteligentních měřicích přístrojů vyhodnotí pozitivně, mělo by být do roku 2020 inteligentními měřicími systémy vybaveno alespoň 80 % spotřebitelů. V případě zemního plynu a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem⁽²⁾, pokud se zavádění inteligentních měřicích systémů vyhodnotí pozitivně, členské státy nebo jakýkoli příslušný orgán, který členské státy určí, by měly připravit harmonogram pro zavedení inteligentních měřicích systémů.
- (28) Použití individuálních měřičů nebo indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění je vhodné k měření individuální spotřeby v budovách s více bytovými jednotkami s dálkovým nebo společným ústředním vytápěním, pokud mají koneční zákazníci možnost regulovat vlastní individuální spotřebu. Jejich použití má tedy smysl pouze v budovách, kde jsou radiátory vybaveny termostatickými ventily.
- (29) V některých budovách s více bytovými jednotkami s dálkovým nebo společným ústředním vytápěním by bylo použití přesných individuálních měřičů tepla technicky složité a nákladné vzhledem k tomu, že horká voda používaná k vytápění vstupuje do bytů a vystupuje z nich na několika místech. Lze předpokládat, že individuální měření spotřeby tepla v budovách s více bytovými jednotkami je přesto technicky možné, pokud by instalace individuálních měřičů nevyžadovala výměnu stávajícího vnitřního systému potrubí pro vytápění horkou vodou v budově. V takových budovách lze pak měření individuální spotřeby tepla provádět pomocí indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění nainstalovaných na každém radiátoru.
- (30) Směrnice 2006/32/ES požaduje, aby členské státy zajistily, aby koneční zákazníci byli vybaveni individuálními měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie a skutečnou dobu její spotřeby. Tento požadavek je ve většině případů omezen podmínkou, že by to mělo být technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie. Při vytváření nového připojení v nové budově nebo při jakýchkoli větších renovacích budovy ve smyslu směrnice 2010/31/EU by však tyto měřiče měly být poskytovány vždy. Směrnice 2006/32/ES rovněž požaduje, aby bylo dostatečně často poskytováno jasné vyúčtování na základě skutečné spotřeby, aby zákazníci mohli svou spotřebu energie regulovat.
- (31) Směrnice 2009/72/ES a 2009/73/ES požadují, aby členské státy zajistily zavedení inteligentních měřicích systémů, které podpoří aktivní účast spotřebitelů na trzích s dodávkami elektřiny a plynu. V případě elektrické energie, pokud se zavádění inteligentních měřicích přístrojů vyhodnotí pozitivně, má být do roku 2020 inteligentními měřicími systémy vybaveno alespoň 80 % spotřebitelů. V případě zemního plynu není stanovena lhůta, ale je požadována příprava harmonogramu. Uvedené směrnice rovněž stanoví, že koneční zákazníci musí být řádně informováni o skutečné spotřebě elektřiny či plynu a nákladech na ně, a to dostatečně často, aby mohli regulovat svou spotřebu energie.

(1) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

(2) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.

- (32) Dopad ustanovení týkajících se měření a vyúčtování podle směrnice 2006/32/ES, 2009/72/ES a 2009/73/ES na úspory energie je omezený. V mnohých částech Unie tato ustanovení nevedla k tomu, aby zákazníci dostávali aktuální informace o spotřebě energie nebo vyúčtování založené na skutečné spotřebě v takových intervalech, které jsou – jak ukazují studie – potřebné, aby zákazníkům umožnily regulovat jejich spotřebu energie. V oblasti vytápění a teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami vedlo nedostatečně přesné vymezení těchto ustanovení rovněž k četným stížnostem občanů.
- (33) V zájmu posílení postavení konečných zákazníků, pokud jde o přístup k informacím týkajícím se měření a vyúčtování jejich individuální spotřeby energie, a s ohledem na příležitosti spojené s procesem zavádění inteligentních měřicích systémů a zavádění inteligentních měřičů v členských státech, je důležité, aby se zlepšila srozumitelnost požadavků právních předpisů Unie v této oblasti. To by mělo pomoci snížit náklady na zavádění inteligentních měřicích systémů vybavených funkcemi zvyšujícími úspory energie a napomoci rozvoji trhů s energetickými službami a pro řízení poptávky. Zavedení inteligentních měřicích systémů umožní časté provádění vyúčtování založeného na skutečné spotřebě. Je ovšem také třeba upřesnit požadavky na přístup k informacím a na spravedlivé a přesné vyúčtování založené na skutečné spotřebě v případech, kdy inteligentní měřiče nebudou před rokem 2020 k dispozici, a to i ve vztahu k měření a vyúčtování individuální spotřeby, pokud jde o vytápění, chlazení a teplou vodu v budovách s více bytovými jednotkami s dálkovým vytápěním nebo chlazením nebo s vlastním společným systémem vytápění umístěným v těchto budovách.
- (34) Při navrhování opatření ke zvýšení energetické účinnosti by členské státy měly náležitě zohlednit potřebu zajištění správného fungování vnitřního trhu a jednotného uplatňování *acquis* v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie.
- (35) Vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny a dálkové vytápění a chlazení mají značný potenciál z hlediska úspory primární energie, který je v Unii z velké části nevyužitý. Členské státy by měly provést komplexní posouzení potenciálu vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a dálkového vytápění a chlazení. Tato posouzení by měla být na žádost Komise aktualizována, aby investorům poskytovala informace týkající se vnitrostátních plánů rozvoje a přispěla ke stabilnímu prostředí podporujícímu investice. Nová zařízení na výrobu elektřiny a stávající zařízení, která procházejí podstatnou rekonstrukcí nebo jim jsou obnovována povolení či licence, by měla být – za předpokladu provedení analýzy nákladů a přínosů, z níž vyplývá čistý přínos – vybavena vysoce účinnými kogeneračními jednotkami umožňujícími zpětné získávání odpadního tepla pocházejícího z výroby elektřiny. Toto odpadní teplo by pak mohlo být dopravováno do místa potřeby sítěmi dálkového vytápění. Případy, které vyžadují uplatnění kritérií pro vydání povolení, budou obecně ty, které rovněž vyžadují povolení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích⁽¹⁾ a povolení podle směrnice 2009/72/ES.
- (36) Jaderné elektrárny nebo zařízení na výrobu elektřiny, u nichž se plánuje využití geologického ukládání povoleného podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého⁽²⁾, může být vhodné umístit do lokalit, kde není nákladově efektivní zpětné získávání odpadního tepla prostřednictvím vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo dodávkami do sítě dálkového vytápění nebo chlazení. Členské státy by proto měly mít možnost osvobodit tato zařízení od povinnosti provádět analýzu nákladů a přínosů za účelem jejich vybavení zařízením umožňujícím zpětné získávání odpadního tepla pomocí vysoce účinné kogenerační jednotky. Od požadavku, aby také poskytovala teplo, by rovněž mělo být možné osvobodit zařízení na výrobu elektřiny s provozem v době špičkového zatížení a záložní zařízení na výrobu elektřiny, jejichž provoz je plánován na úrovni nižší než 1 500 provozních hodin za rok jako klouzavý průměr za dobu pěti let.
- (37) V zájmu podpory decentralizované výroby energie je vhodné, aby členské státy podněcovaly k zavádění opatření a postupů na podporu zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nižším než 20 MW.
- (38) Vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny by měla být definována úsporami energie dosaženými kombinovanou výrobou namísto oddělené výroby tepla a elektřiny. Definicemi kombinované výroby tepla a elektřiny a vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny používanými v právních předpisech Unie by nemělo být dotčeno používání odlišných definic ve vnitrostátních právních předpisech vydaných pro jiné účely, než jsou účely uvedené v dotyčných právních předpisech Unie. S cílem maximalizovat úspory energie a předejít nevyužití příležitostí k úsporám energie je třeba věnovat největší pozornost provozním podmínkám kogeneračních jednotek.

(1) Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

(2) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.

- (39) Ke zvýšení transparentnosti z hlediska konečného zákazníka, aby si mohl vybrat mezi elektřinou z kombinované výroby tepla a elektřiny a elektřinou vyráběnou pomocí jiných technologií, by měl být původ vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny zaručen na základě harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti. Systémy záruky původu samy o sobě nezakládají právo na podporu z vnitrostátních mechanismů podpory. Je důležité, aby na všechny formy elektřiny vyrobené vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny mohly být vydávány záruky původu. Záruky původu by měly být odlišné od výměnných certifikátů.
- (40) Je třeba brát v úvahu konkrétní strukturu odvětví kombinované výroby tepla a elektřiny a dálkového vytápění a chlazení, která zahrnuje mnoho malých a středních výrobců, a to zejména při přezkumu správních postupů pro udělování povolení k výstavbě nové kapacity pro kombinovanou výrobu nebo s ní spojených sítí, podle zásady „zelenou malým a středním podnikům“.
- (41) Většinu podniků v Unii tvoří malé a střední podniky. Pro Unii představují obrovský potenciál úspor energie. Aby se jim pomohlo se zaváděním opatření v zájmu energetické účinnosti, měly by členské státy vytvořit příznivý rámec zaměřený na poskytování technické pomoci a cílených informací malým a středním podnikům.
- (42) Směrnice 2010/75/EU zahrnuje energetickou účinnost mezi kritéria pro určení nejlepších dostupných technik, které by měly sloužit jako zásady pro stanovení podmínek povolení pro zařízení v oblasti její působnosti, včetně spalovacích zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 50 MW nebo více. Tato směrnice však dává členským státům možnost nevztahovat požadavky týkající se energetické účinnosti na spalovací jednotky nebo jiné jednotky produkující emise oxidu uhličitého na místě, kde se nacházejí, v případě činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES. Členské státy by mohly zahrnout informace o hodnotách energetické účinnosti do zpráv podávaných podle směrnice 2010/75/EU.
- (43) Členské státy by na základě objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií měly stanovit pravidla pro hrazení a sdílení nákladů spojených s připojením k síti a posílením distribuční soustavy a technickými přizpůsobeními, která jsou nezbytná pro integraci nových výrobců elektřiny vyráběné vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, s přihlédnutím k pokynům a kodexům vypracovaným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou⁽¹⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám⁽²⁾. Výrobcům elektřiny vyráběné vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny by mělo být umožněno vypsát veřejnou soutěž na práce související s připojením. Měl by být usnadněn přístup elektřiny vyráběné vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, zvláště kogeneračním jednotkám malého výkonu a mikrokogeneračním jednotkám, k rozvodné síti. Členské státy mohou uložit povinnosti veřejné služby, a to i ve vztahu k energetické účinnosti, podnikům působícím v elektroenergetice v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2009/72/ES a podnikům působícím v odvětví zemního plynu v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 2009/73/ES.
- (44) Reakce na poptávku je důležitým nástrojem ke zvýšení energetické účinnosti, neboť významným způsobem zvyšuje možnost, že zákazníci nebo jimi jmenované třetí strany přijmou opatření na základě informací o spotřebě a vyúčtování, a tak zajišťuje mechanismus pro snižování či přesouvání spotřeby vedoucí k úsporám energie jak při konečné spotřebě, tak optimálnějším využíváním sítí a výrobních zařízení při výrobě, přenosu a distribuci energie.
- (45) Reakce na poptávku může být založena na reakcích konečných zákazníků na cenové signály či na systémech automatizace budov. Měly by se zlepšit podmínky umožňující reakci na poptávku a přístup k této reakci, a to i pro malé konečné zákazníky. Z toho důvodu a s ohledem na pokračující zavádění inteligentních sítí by členské státy měly zajistit, aby vnitrostátní energetické regulační orgány byly schopné zajistit, aby sazby a regulační opatření týkající se sítí obsahovaly pobídky ke zvýšení energetické účinnosti a podporovaly dynamickou tvorbu cen v rámci opatření reagujících na poptávku konečných zákazníků. Měly by být rozvíjeny možnosti začlenění na trh a stejné možnosti přístupu na trh pro zdroje na straně spotřebitelů (zatížení na straně dodavatelů a spotřebitelů) jako na straně výrobců. Členské státy by navíc měly zajistit, aby vnitrostátní energetické regulační orgány přijaly integrovaný přístup zahrnující potenciální úspory v odvětvích zásobování energií a konečné spotřeby.
- (46) Měl by být k dispozici dostatečný počet spolehlivých profesionálů specializovaných na oblast energetické účinnosti, aby se zajistilo efektivní a včasné provádění této směrnice, například pokud jde o soulad s požadavky na provádění energetických auditů a zavádění systémů povinného zvyšování energetické účinnosti. Členské státy by proto měly zavést systémy certifikace pro poskytovatele energetických služeb, energetické audity a další opatření ke zvyšování energetické účinnosti.

(1) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15.

(2) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36.

- (47) Je nezbytné pokračovat v rozvoji trhu energetických služeb, aby byla zajištěna dostupnost jak na straně poptávky, tak na straně nabídky energetických služeb. Tomu může napomoci transparentnost, například v podobě seznamů poskytovatelů energetických služeb. Poptávku mohou stimulovat také vzorové smlouvy, výměna osvědčených postupů a pokyny, zejména pro uzavírání smluv o energetických službách. Stejně jako u jiných forem finančních ujednání s třetí stranou, také ve smlouvě o energetických službách se příjemce energetické služby vyhne investičním výdajům tím, že využije část finanční hodnoty úspory energie k tomu, aby uhradil investice vynaložené zcela nebo částečně třetí stranou.
- (48) Je třeba identifikovat a odstranit regulatorní i neregulatorní překážky bránící využívání smluv o energetických službách a dalších finančních ujednání s třetí stranou zaměřených na úspory energie. Mezi tyto překážky patří účetní pravidla a postupy, jež brání tomu, aby se kapitálové investice a roční finanční úspory plynoucí z opatření ke zvýšení energetické účinnosti přiměřeně odrážely v účetnictví po celou dobu trvání investice. Na vnitrostátní úrovni by měly být řešeny také překážky bránící renovaci stávajícího fondu budov založené na rozdělení pobídek mezi jednotlivé dotčené aktéry.
- (49) Členské státy a regiony by měly být podporovány v tom, aby plně využívaly strukturálních fondů a Fondu soudržnosti ke stimulaci investic do opatření ke zvyšování energetické účinnosti. Investice do energetické účinnosti mohou přispívat k hospodářskému růstu, zaměstnanosti, inovacím a ke snížení energetické chudoby v domácnostech, a mají proto pozitivní dopad na hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Možnými oblastmi pro financování jsou například opatření v zájmu energetické účinnosti veřejných budov a bydlení a zajišťování nových dovedností, jež podpoří zaměstnanost v odvětví energetické účinnosti.
- (50) Za účelem prosazování cílů této směrnice by členské státy měly vybízet k využívání finančních mechanismů. Tyto finanční mechanismy mohou zahrnovat finanční příspěvky a pokuty za neplnění některých ustanovení této směrnice; zdroje vyčleněné na energetickou účinnost podle čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES; zdroje vyčleněné na energetickou účinnost ve víceletém finančním rámci, zejména ve Fondu soudržnosti, ve strukturálních fondech a fondu pro rozvoj venkova, a v evropských finančních nástrojích vytvořených pro tyto účely, jako je například Evropský fond pro energetickou účinnost.
- (51) Finanční mechanismy by případně mohly být založeny na zdrojích vyčleněných na energetickou účinnost z projektových dluhopisů Unie; zdrojích vyčleněných na energetickou účinnost z prostředků Evropské investiční banky a dalších evropských finančních institucí, zejména Evropské banky pro obnovu a rozvoj a Rozvojové banky Rady Evropy; zdrojích získaných pákovým efektem ve finančních institucích; vnitrostátních zdrojích získaných též vytvořením regulačních a fiskálních rámců stimulujících provádění iniciativ a programů v oblasti energetické účinnosti; a příjmech z ročních emisních přidělů podle rozhodnutí č. 406/2009/ES.
- (52) Finanční mechanismy zejména mohou využívat uvedené příspěvky, zdroje a příjmy k umožnění a stimulaci soukromých kapitálových investic, zejména k přilákání institucionálních investorů, a při tom využívat kritéria, jež zajistí dosažení environmentálních a sociálních cílů v případě poskytnutých prostředků; využívat inovativních finančních mechanismů (např. záruk na úvěry pro soukromý kapitál, záruk na úvěry podporující uzavírání smluv o energetických službách, grantů, zvýhodněných půjček a specializovaných úvěrových rámců, systémů financování třetí stranou), které snižují rizika projektů v oblasti energetické účinnosti a umožní nákladově efektivní renovace i v domácnostech s nízkými nebo středními příjmy; být napojené na programy nebo agentury, které budou soustřeďovat projekty zaměřené na úspory energie a posuzovat jejich kvalitu, poskytovat technickou pomoc, podporovat trh s energetickými službami a pomáhat s vytvářením poptávky spotřebitelů po těchto službách.
- (53) Finanční mechanismy také mohou poskytovat náležité zdroje na podporu školicích a certifikačních programů, které slouží ke zlepšování a akreditaci dovedností v oblasti energetické účinnosti; poskytovat prostředky na výzkum a demonstrace v oblasti jednotek malého výkonu a mikrogeneračních jednotek pro výrobu energie a na urychlení jejich zavádění a optimalizaci připojování těchto jednotek do sítě; být napojené na programy zaměřené na provádění činností na podporu energetické účinnosti ve všech obydlích s cílem předcházet energetické chudobě a povzbuzovat majitele bytového fondu pronajímající obydlí, aby co nejvýše zvýšili energetickou účinnost svého majetku; poskytovat náležité zdroje na podporu sociálního dialogu a tvorbu standardů majících za cíl zvýšení energetické účinnosti a zajištění dobrých pracovních podmínek a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
- (54) S cílem zajistit praktický účinek cílů snižování energetické náročnosti budov veřejných subjektů by měly být využívány dostupné finanční nástroje a inovativní finanční mechanismy Unie. V tomto ohledu mohou členské státy při vytváření těchto mechanismů na povinném základě využít příjmy z ročních emisních přidělů podle rozhodnutí č. 406/2009/ES a zohlednit přitom vnitrostátní rozpočtové předpisy.

- (55) Aby zůstaly zachovány pobídky v systému pro obchodování s emisemi, které odměňují investice do nízkouhlíkových technologií a připravují odvětví zapojená do tohoto systému na inovace potřebné v budoucnu, bude Komise při provádění 20% cíle v oblasti energetické účinnosti muset sledovat dopad nových opatření na směrnici 2003/87/ES o vytvoření systému Unie pro obchodování s emisemi. Bude muset sledovat dopad na ta odvětví průmyslu, v nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, stanovená rozhodnutím Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku⁽¹⁾, aby zajistila, že ustanovení této směrnice podporují rozvoj těchto odvětví a že mu nebrání.
- (56) Směrnice 2006/32/ES požaduje, aby členské státy přijaly celkový vnitrostátní orientační cíl úspor energie ve výši 9 % do roku 2016, dosažitelný díky energetickým službám a jiným opatřením ke zvýšení energetické účinnosti, a usilovaly o jeho splnění. Uvedená směrnice stanoví, že druhý plán energetické účinnosti přijatý členskými státy bude případně tam, kde je to vhodné nebo nutné, následován návrhy dalších opatření předloženými Komisí, včetně prodloužení doby platnosti cílů. Pokud zpráva dospěje k závěru, že nebyl učiněn dostatečný pokrok k dosažení vnitrostátních orientačních cílů stanovených uvedenou směrnicí, mají se návrhy dalších opatření zaměřit na úroveň a povahu těchto cílů. Z posouzení dopadů doprovázejícího tuto směrnici vyplývá, že členské státy směřují k dosažení 9% cíle, který je podstatně méně ambiciózní než následně přijatý cíl 20% úspory energie do roku 2020, a proto není nutné se úrovní těchto cílů zabývat.
- (57) Program Inteligentní energie – Evropa zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013)⁽²⁾, napomáhá vytváření prostředí umožňujícího náležité provádění politik Unie v oblasti udržitelné energetiky tím, že odstraňuje tržní překážky, například nedostatečnou informovanost a kapacitu účastníků trhu a institucí, vnitrostátní technické či administrativní překážky řádného fungování vnitřního trhu s energií nebo nedostatečně rozvinuté trhy práce, s cílem vyrovnat se s výzvou nízkouhlíkového hospodářství. Většina z těchto překážek stále ještě existuje.
- (58) V zájmu využití značného potenciálu úspor energie u výrobků spojených se spotřebou energie by se mělo zrychlit a rozšířit provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku⁽⁴⁾. Přednost by měly mít výrobky nabízející největší potenciál úspor energie, určené v rámci pracovního plánu v oblasti ekodesignu nebo případně na základě revize stávajících opatření.
- (59) Za účelem vyjasnění podmínek, za nichž mohou členské státy při dodržení směrnice 2009/125/ES a jejích prováděcích opatření stanovit požadavky na energetickou účinnost podle směrnice 2010/31/EU, by směrnice 2009/125/ES měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (60) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení 20 % cíle Unie v oblasti energetické účinnosti do roku 2020 a vytvoření podmínek pro další zvyšování energetické účinnosti v období po roce 2020, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států bez přijetí dalších opatření v zájmu energetické účinnosti, ale může jej být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (61) Za účelem umožnit přizpůsobení technickému pokroku a změnám v distribuci energetických zdrojů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přezkum harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti stanovených na základě směrnice 2004/8/ES a o hodnoty, metody výpočtu, standardní koeficient primární energie a požadavky uvedené v přílohách této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (62) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 5.1.2010, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(63) Veškerá normativní ustanovení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES by měla být zrušena s výjimkou čl. 4 odst. 1 až 4 a příloh I, III a IV směrnice 2006/32/ES. Tato ustanovení by se měla používat až do lhůty stanovené pro dosažení 9% cíle. Zrušena by měla být rovněž ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2010/30/EU, jež členskými státy ukládají povinnost pouze se snažit pořízovat výrobky, které patří do třídy s nejvyšší energetickou účinností.

(64) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezit na ustanovení, která ve srovnání se směrnicemi 2004/8/ES a 2006/32/ES představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z uvedených směrnic.

(65) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES ve vnitrostátním právu.

(66) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A CÍLE ENERGETICKÉ ÚČINNOSTI

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice zavádí společný rámec opatření na podporu energetické účinnosti v Unii s cílem zajistit do roku 2020 splnění hlavního 20% cíle Unie pro energetickou účinnost a vytvořit podmínky pro další zvyšování energetické účinnosti i po tomto datu.

Směrnice stanoví pravidla zaměřená na odstranění překážek na trhu s energií a překonání některých nedokonalostí trhu, jež brání účinnosti při dodávkách a využívání energie, a stanoví zavedení orientačních vnitrostátních cílů energetické účinnosti do roku 2020.

2. Požadavky stanovené touto směrnicí jsou minimálními požadavky a nebrání členským státům, aby si ponechaly či zavedly přísnější opatření. Tato opatření musí být slučitelná s právem Unie. V případě, že vnitrostátní právní předpisy stanoví přísnější opatření, členské státy je oznámí Komisi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „energií“ všechny formy energetických produktů, paliva, teplo, obnovitelné zdroje energie, elektřina nebo jakákoliv jiná forma energie, jak jsou definovány v čl. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice⁽¹⁾;
- 2) „spotřebou primární energie“ hrubá domácí spotřeba, vyjma neenergetických účelů;
- 3) „konečnou spotřebou energie“ veškerá energie dodávaná odvětvím průmyslu, dopravy, služeb, zemědělství a domácnostem. Tato spotřeba nezahrnuje dodávky do odvětví přeměny energie a odvětví energetiky;
- 4) „energetickou účinností“ poměr výstupu ve formě výkonu, služby, zboží nebo energie k množství vstupní energie;
- 5) „úsporami energie“ množství ušetřené energie určené měřením nebo odhadem spotřeby před provedením jednoho či více opatření ke zvýšení energetické účinnosti a po něm, při zajištění normalizace vnějších podmínek, které spotřebu energie ovlivňují;
- 6) „zvýšením energetické účinnosti“ nárůst energetické účinnosti v důsledku technologických či ekonomických změn nebo v důsledku změn v lidském chování;
- 7) „energetickou službou“ fyzický přínos, užitek nebo prospěch získané kombinací energie s energeticky účinnými technologiemi nebo činnostmi, které mohou zahrnovat provozní činnosti, údržbu a kontrolu nezbytnou pro dodání služby, jež je dodávána na základě smlouvy a u níž bylo prokázáno, že za normálních okolností vede k ověřitelnému a měřitelnému či odhadnutelnému zvýšení energetické účinnosti nebo k úsporám primární energie;
- 8) „veřejnými subjekty“ „veřejní zadavatelé“ podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁽²⁾;
- 9) „ústředními vládními institucemi“ veškeré správní útvary, jejichž pravomoci se vztahují na celé území členského státu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

- 10) „celkovou užitnou podlahovou plochou“ podlahová plocha budovy nebo části budovy, v níž se používá energie k úpravě vnitřního prostředí;
- 11) „systémem hospodaření s energií“ soubor vzájemně souvisejících nebo vzájemně působících prvků plánu, který stanoví cíl v oblasti energetické účinnosti a strategii k dosažení tohoto cíle;
- 12) „evropskou normou“ norma přijatá Evropským výborem pro normalizaci, Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice nebo Evropským ústavem pro telekomunikační normy a zpřístupněná veřejnosti;
- 13) „mezinárodní normou“ norma přijatá Mezinárodní organizací pro normalizaci a zpřístupněná veřejnosti;
- 14) „povinnou stranou“ distributor energie nebo maloobchodní prodejce energie, na kterého se vztahují vnitrostátní systémy povinného zvyšování energetické účinnosti podle článku 7;
- 15) „pověřenou stranou“ právnická osoba pověřená vládou nebo jiným veřejným subjektem vytvořením, řízením nebo provozem finančního systému jménem vlády nebo jiného veřejného subjektu;
- 16) „zúčastněnou stranou“ podnik nebo veřejný subjekt, který se zavázal splnit určité cíle podle dobrovolné dohody, nebo na který se vztahuje vnitrostátní regulační politický nástroj;
- 17) „prováděcím veřejným orgánem“ veřejnoprávní subjekt, který odpovídá za provádění nebo monitorování zdanění energie a emisí CO₂, finanční systémy a nástroje, daňové pobídky, standardy a normy, označování energetické účinnosti štítky, odbornou přípravu a vzdělávání;
- 18) „politickým opatřením“ regulační, finanční, daňový, dobrovolný nástroj nebo nástroj pro poskytování informací oficiálně zřízený a prováděný v členském státě s cílem vytvořit podpůrný rámec, požadavek nebo pobídku pro účastníky trhu, aby poskytovali a kupovali energetické služby a přijímali další opatření ke zvýšení energetické účinnosti;
- 19) „individuálním opatřením“ opatření, jehož výsledkem je ověřitelné a měřitelné nebo odhadnutelné zvýšení energetické účinnosti a které je přijato v důsledku politického opatření;
- 20) „distributorem energie“ fyzická nebo právnická osoba, včetně provozovatelů distribučního systému, jež odpovídá za přepravu energie s ohledem na její dodání konečným zákazníkům nebo distribučním místům, která energii konečným zákazníkům prodává;
- 21) „provozovatelem distribuční soustavy“ „provozovatel distribuční soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/72/ES a ve směrnici 2009/73/ES;
- 22) „maloobchodním prodejcem energie“ fyzická nebo právnická osoba, která se zabývá prodejem energie konečným zákazníkům;
- 23) „konečným zákazníkem“ fyzická nebo právnická osoba, jež nakupuje energii pro své vlastní konečné využití;
- 24) „poskytovatelem energetických služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která dodává energetické služby nebo provádí jiná opatření ke zvýšení energetické účinnosti zařízení konečného zákazníka či v rámci jeho budovy;
- 25) „energetickým auditem“ systematický postup za účelem získání dostatečných znalostí o stávajícím profilu energetické spotřeby určité budovy či skupiny budov, průmyslového nebo obchodního provozu nebo zařízení a soukromé nebo veřejné služby, který identifikuje a kvantifikuje možnosti nákladově efektivních úspor energie a podává zprávy o zjištěních;
- 26) „malými a středními podniky“ podniky podle definice v hlavě I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků⁽¹⁾; kategorie mikropodniků, malých a středních podniků je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrát nepřesahuje 50 milionů EUR, nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 milionů EUR;
- 27) „smlouvou o energetických službách“ smluvní ujednání mezi příjemcem a poskytovatelem o opatření ke zvýšení energetické účinnosti, ověřované a kontrolované během celého trvání smlouvy, kdy jsou investice (dílo, dodávka nebo služba) do tohoto opatření placeny ve vztahu ke smluvně stanovené míře zvýšení energetické účinnosti nebo k jinému dohodnutému kritériu energetické náročnosti, například finančním úsporám;
- 28) „inteligentním měřicím systémem“ elektronický systém, který může měřit spotřebu energie, přičemž oproti běžnému měřiči poskytuje více informací, a může přenášet a přijímat údaje za použití určité formy elektronické komunikace;
- 29) „provozovatelem přenosové nebo přepravní soustavy“ „provozovatel přenosové soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/72/ES a „provozovatel přepravní soustavy“ podle definice ve směrnici 2009/73/ES;
- 30) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektrické nebo mechanické energie v jednom procesu;
- 31) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla za tržních podmínek jinak uspokojována jinými procesy výroby energie než kombinovanou výrobou tepla a elektřiny;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

- 32) „užitečným teplem“ teplo vyrobené v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny k uspokojování ekonomicky odůvodněné poptávky po vytápění a chlazení; zohlednění energie potřebné k získání, přeměně, přepravě a distribuci;
- 33) „elektřinou z kombinované výroby tepla a elektřiny“ elektřina vyrobená v procesu spojeném s výrobou užitečného tepla a vypočtená podle metodiky stanovené v příloze I;
- 34) „vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ kombinovaná výroba tepla a elektřiny splňující kritéria stanovená v příloze II;
- 35) „celkovou účinností“ roční objem výroby elektrické a mechanické energie a užitečného tepla dělený spotřebou paliva použitého k výrobě tepla v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny a hrubé výroby elektrické a mechanické energie;
- 36) „poměrem elektřiny a tepla“ poměr mezi elektřinou z kombinované výroby tepla a elektřiny a užitečným teplem při plném kombinovaném režimu na základě provozních dat konkrétní jednotky;
- 37) „kogenerační jednotkou“ jednotka schopná pracovat v režimu kombinované výroby tepla a elektřiny;
- 38) „kogenerační jednotkou malého výkonu“ kogenerační jednotka s instalovanou kapacitou nižší než 1 MWe;
- 39) „mikrokogenerační jednotkou“ kogenerační jednotka s maximální kapacitou nižší než 50 kWe;
- 40) „koeficientem zastavěnosti“ poměr mezi podlahovou plochou budov a výměrou půdy na daném území;
- 41) „účinným dálkovým vytápěním a chlazením“ soustava dálkového vytápění nebo chlazení, která používá alespoň 50 % energie z obnovitelných zdrojů, 50 % odpadního tepla, 75 % tepla z kombinované výroby tepla a elektřiny nebo 50 % z kombinace této energie a tepla;
- 42) „účinným vytápěním a chlazením“ varianta vytápění a chlazení, která ve srovnání s výchozím scénářem, který odráží situaci, kdy nejsou podniknuta žádná opatření, měřitelně snižuje vstupní primární energii nezbytnou k dodání jednotky získané energie v rámci příslušných hranic systému, a to nákladově efektivním způsobem podle analýzy nákladů a přínosů podle této směrnice a při
- 43) „účinným individuálním vytápěním a chlazením“ varianta individuální dodávky vytápění a chlazení, která ve srovnání s účinným dálkovým vytápěním a chlazením měřitelně snižuje vstupní primární energii z neobnovitelných zdrojů nezbytnou k dodání jednotky získané energie v rámci příslušných hranic systému nebo vyžaduje stejné množství primární energie z neobnovitelných zdrojů, avšak za nižší cenu, při zohlednění energie potřebné k získání, přeměně, přepravě a distribuci;
- 44) „podstatnou rekonstrukcí“ rekonstrukce, jejíž náklady přesáhnou 50 % investičních nákladů na novou srovnatelnou jednotku;
- 45) „agregátorem“ poskytovatel služeb reagující na poptávku, který kombinuje více krátkodobých zatížení sítě na straně spotřebitelů za účelem prodeje či dražby na organizovaných energetických trzích.

Článek 3

Cíle energetické účinnosti

1. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní cíl energetické účinnosti na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti. Členské státy oznámí tyto cíle Komisi v souladu s čl. 24 odst. 1 a částí 1 přílohy XIV. Současně vyjádří tyto cíle jako absolutní úroveň spotřeby primární energie a konečné spotřeby energie v roce 2020, přičemž vysvětlí, jak a na základě jakých údajů byly tyto údaje vypočteny.

Při stanovování těchto cílů členské státy vezmou v úvahu:

- a) skutečnost, že v roce 2020 nesmí být spotřeba primární energie Unie vyšší než 1 474 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 1 078 Mtoe;
- b) opatření stanovená touto směrnicí;
- c) opatření k dosažení vnitrostátních cílů úspory energie přijatá podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES;
- d) další opatření na podporu energetické účinnosti v členských státech a na úrovni Unie.

Při stanovování těchto cílů mohou členské státy rovněž zohlednit vnitrostátní okolnosti ovlivňující spotřebu primární energie, jako jsou:

- a) nevyužití nákladově efektivní možnosti úspor energie;
- b) vývoj a prognóza HDP;
- c) změny v oblasti dovozu a vývozu energie;
- d) rozvoj všech obnovitelných zdrojů energie, jaderná energie, zachycování a ukládání CO₂ a
- e) dřívější opatření.

2. Komise do 30. června 2014 přezkoumá dosažený pokrok a pravděpodobnost, že Unie v roce 2020 dosáhne spotřeby primární energie nejvýše 1 474 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 078 Mtoe.

3. Při provádění přezkumu uvedeného v odstavci 2 Komise:

- a) sečte vnitrostátní orientační cíle energetické účinnosti oznámené členskými státy;
- b) posoudí, zda lze tento součet cílů považovat za spolehlivý ukazatel toho, že Unie jako celek směřuje ke splnění cíle, přičemž zohlední hodnocení první výroční zprávy v souladu s čl. 24 odst. 1 a hodnocení vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2;
- c) zohlední doplňující analýzu vyplývající z:
 - i) posouzení pokroku v absolutní spotřebě energie a ve spotřebě energie ve vztahu k hospodářské činnosti na úrovni Unie, včetně pokroku v účinnosti při dodávkách energie v členských státech, které stanovily své vnitrostátní orientační cíle na základě konečné spotřeby energie nebo úspor v konečné spotřebě energie, včetně pokroku dosaženého na základě dodržování kapitoly III této směrnice těmito členskými státy,
 - ii) výsledků modelování v souvislosti s budoucími tendencemi ve spotřebě energie na úrovni Unie;
- d) porovná výsledky podle písmen a) až c) s množstvím spotřeby energie, které by bylo zapotřebí, aby bylo v roce 2020 dosaženo spotřeby primární energie nejvýše 1 474 Mtoe nebo konečné spotřeby energie nejvýše 1 078 Mtoe.

KAPITOLA II

ÚČINNOST PŘI VYUŽÍVÁNÍ ENERGIE

Článek 4

Renovace budov

Členské státy přijmou dlouhodobou strategii za účelem uvolnění investic do renovace vnitrostátního fondu obytných a komerč-

ních budov, a to jak veřejných tak soukromých. Tato strategie obsahuje:

- a) přehled vnitrostátního fondu budov, založený případně na statistickém vzorku;
- b) stanovení nákladově efektivních přístupů k renovacím podle typu budovy a klimatického pásma;
- c) politiky a opatření na podporu nákladově efektivních rozsáhlých renovací budov, včetně rozsáhlých renovací prováděných v několika fázích;
- d) dlouhodobý výhled, podle něhož se může řídit rozhodování fyzických osob, stavebního průmyslu a finančních institucí o investicích;
- e) fakticky podložený odhad očekávaných úspor energie a dalších přínosů.

První verze strategie bude zveřejněna do 30. dubna 2014 a poté každé tři roky aktualizována a předložena Komisi jako součást vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti.

Článek 5

Příkladná úloha budov veřejných subjektů

1. Aniž je dotčen článek 7 směrnice 2010/31/EU, každý členský stát zajistí, aby byla počínaje 1. lednem 2014 každoročně renovována 3 % celkové podlahové plochy vytápěných nebo chlazených budov ve vlastnictví a v užívání jeho ústředních vládních institucí s cílem splnit alespoň minimální požadavky na energetickou náročnost, které stanovil na základě článku 4 směrnice 2010/31/EU.

Tento 3% podíl se vypočte z celkové podlahové plochy budov s celkovou užitnou podlahovou plochou nad 500 m² ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí dotyčného členského státu, které k 1. lednu každého roku nesplňují minimální vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 4 směrnice 2010/31/EU. Uvedená prahová hodnota se od 9. července 2015 sníží na 250 m².

V případě, že členský stát požaduje, aby se povinnost každoročně renovovat 3 % celkové podlahové plochy rozšířila na podlahovou plochu budov vlastněných a užívaných správními útvary na úrovni nižší, než jsou ústřední vládní instituce, vypočte se 3% podíl z celkové podlahové plochy budov s celkovou užitnou plochou nad 500 m², a následně od 9. července 2015 nad 250 m², ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí a těchto správních útvarů dotyčného členského státu, které k 1. lednu každého roku nesplňují minimální vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 4 směrnice 2010/31/EU.

Při provádění opatření k rozsáhlé renovaci budov ústředních vládních institucí v souladu s prvním pododstavcem se členské státy mohou rozhodnout, že vezmou v úvahu budovu jako celek, včetně obvodového pláště, zařízení, provozu a údržby.

Členské státy v případech, kdy je to nákladově efektivní a technicky proveditelné, vyžadují, aby prioritou z hlediska opatření v zájmu energetické účinnosti byly budovy ústředních vládních institucí s nejvyšší energetickou náročností.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví nebo nebudou uplatňovat požadavky uvedené v odstavci 1 u těchto kategorií budov:

- a) budovy úředně chráněné jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě, pokud by splnění některých požadavků na minimální energetickou náročnost nepříjemně změnilo jejich charakter nebo vzhled;
- b) budovy ve vlastnictví ozbrojených sil nebo ústředních vládních institucí, které slouží účelům národní obrany, s výjimkou jednotlivých obytných nebo kancelářských budov pro ozbrojené síly a další zaměstnance orgánů národní obrany;
- c) budovy užívané pro bohoslužby a náboženské účely.

3. Renovuje-li členský stát v daném roce více než 3 % celkové podlahové plochy budov ústředních vládních institucí, může započítat nadbytek do ročního podílu renovace v jakémkoliv ze tří předchozích nebo následujících let.

4. Členské státy mohou do ročního podílu renovace budov ústředních vládních institucí započítat nové budovy v jejich užívání a vlastnictví, které jsou náhradami konkrétních budov ústředních vládních institucí zbořených v předchozích dvou letech, nebo budov, které byly prodány, zbořeny či vyjmuty z užívání v předchozích dvou letech z důvodu intenzivnějšího využívání jiných budov.

5. Pro účely odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2013 vypracují a zpřístupní veřejnosti soupis vytápěných nebo chlazených budov ústředních vládních institucí s celkovou užitnou podlahovou plochou nad 500 m², a následně od 9. července 2015 nad 250 m², kromě budov vyňatých na základě odstavce 2. Soupis obsahuje tyto údaje:

- a) podlahovou plochu v m² a
- b) energetickou náročnost každé budovy či příslušné energetické údaje.

6. Aniž je dotčen článek 7 směrnice 2010/31/EU, mohou členské státy zvolit k odstavcům 1 až 5 tohoto článku alternativní přístup a přijmout jiná nákladově efektivní opatření, včetně

rozsáhlých renovací a opatření za účelem změny chování uživatelů, aby do roku 2020 ve způsobilých budovách ve vlastnictví a užívání jejich ústředních vládních institucí dosáhly takového objemu úspor energie, který se rovná alespoň objemu požadovanému v odstavci 1, a každoročně o něm podávají zprávu.

Pro účely tohoto alternativního přístupu mohou členské státy odhadnout úspory energie, jichž by bylo dosaženo uplatněním odstavců 1 až 4, použitím vhodných standardních hodnot pro spotřebu energie referenčních budov ústředních vládních institucí před renovací a po ní a podle odhadů plochy jejich fondu budov. Kategorie referenčních budov ústředních vládních institucí jsou typickými budovami fondu těchto budov.

Členské státy, které zvolí alternativní přístup, oznámí Komisi do 31. prosince 2013 alternativní opatření, která plánují přijmout, přičemž vykáží, jak dosáhnou rovnocenného snížení energetické náročnosti budov, které jsou ve vlastnictví jejich ústředních vládních institucí.

7. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, včetně veřejných subjektů na regionální a místní úrovni, a subjekty sociálního bydlení, které jsou veřejnoprávními subjekty, aby s náležitým ohledem na své příslušné pravomoci a správní uspořádání:

- a) přijaly plán energetické účinnosti, samostatný nebo jako součást širšího klimatického nebo environmentálního plánu, který bude obsahovat konkrétní cíle a opatření v oblasti úspor energie a energetické účinnosti, s ohledem na plnění příkladné úlohy budov ústředních vládních institucí podle odstavců 1, 5 a 6;
- b) v rámci provádění tohoto plánu zavedly systém hospodaření s energií, včetně energetických auditů;
- c) k financování renovací a provádění plánů na udržení či zvýšení energetické účinnosti v dlouhodobém horizontu případně využívaly společností poskytujících energetické služby a uzavírání smluv o energetických službách.

Článek 6

Nakupování veřejnými subjekty

1. Členské státy zajistí, aby ústřední vládní instituce nakupovaly pouze výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou účinností, je-li to v souladu s nákladovou efektivností, ekonomickou proveditelností, s udržitelností v širším smyslu, technickou způsobilostí, jakož i dostatečnou hospodářskou soutěží, jak je uvedeno v příloze III.

Povinnost stanovená v prvním pododstavci se vztahuje na zakázky na nákup výrobků, služeb a budov veřejnými subjekty, jedná-li se o zakázky v hodnotě rovnající se alespoň prahovým hodnotám stanoveným v článku 7 směrnice 2004/18/ES.

2. Povinnost stanovená v odstavci 1 se na zakázky ozbrojených sil vztahuje pouze v takovém rozsahu, kdy její použití nebude v rozporu s podstatou a hlavními cíli činností ozbrojených sil. Uvedená povinnost se nevztahuje na zakázky na dodávky vojenského vybavení ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti ⁽¹⁾.

3. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, včetně veřejných subjektů na regionální a místní úrovni, aby s náležitým ohledem na své příslušné pravomoci a správní uspořádání následovaly příkladné úlohy jejich ústředních vládních institucí a nakupovaly pouze výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou účinností. Členské státy vybízejí veřejné subjekty, aby při vypisování veřejných zakázek na poskytování služeb s významným energetickým obsahem zvážily možnost uzavření dlouhodobých smluv o energetických službách, které by zajišťovaly dlouhodobé úspory energie.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy při nákupu balíčku výrobků, na nějž se jako na celek vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý na základě směrnice 2010/30/EU, vyžadovat, aby úhrnná energetická účinnost měla přednost před energetickou účinností jednotlivých výrobků tohoto balíčku, a to nákupem balíčku výrobků, který vyhovuje kritériu příslušnosti do nejvyšší třídy energetické účinnosti.

Článek 7

Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti

1. Každý členský stát vytvoří systém povinného zvyšování energetické účinnosti. Tento systém zajistí, aby distributoři energie nebo maloobchodní prodejci energie působící na území členského státu, kteří byli určeni jako povinné strany v odstavci 4, dosáhli kumulativního cíle v oblasti úspor energie u konečných zákazníků do 31. prosince 2020, aniž je dotčen odstavec 2.

Tento cíl odpovídá alespoň tomu, aby všichni distributoři energie nebo všichni maloobchodní prodejci energie každý rok od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 dosáhli nových úspor ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje během tří posledních let před 1. lednem 2013. Z tohoto výpočtu lze částečně nebo úplně vyjmout objem prodeje energie využívané při přepravě.

Členské státy rozhodnou, jak má být vypočtené množství nových úspor podle druhého pododstavce rozvrženo v průběhu tohoto období.

2. S výhradou odstavce 3 může každý členský stát:

- a) provést výpočet požadovaný v odst. 1 druhém pododstavci pomocí těchto hodnot: 1 % v letech 2014 a 2015; 1,25 % v letech 2016 a 2017; 1,5 % v letech 2018, 2019 a 2020;
- b) z výpočtu úplně nebo částečně vyjmout objem prodeje energie využívané při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- c) umožnit, aby do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 byly započteny úspory energie dosažené v odvětvích přeměny, distribuce a přenosu či přepravy energie, včetně infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení, v důsledku provedení požadavků stanovených v čl. 14 odst. 4 a odst. 5 písm. b) a čl. 15 odst. 1 až 6 a 9 a
- d) započítat do objemu úspor energie požadovaných v odstavci 1 úspory energie v důsledku individuálních opatření nově zavedených od 31. prosince 2008, jejichž dopad bude pokračovat i v roce 2020 a lze je změřit a ověřit.

3. Použití odstavce 2 nesmí vést ke snížení objemu úspor energie podle odstavce 1 o více než 25 %. Členské státy, které využijí odstavce 2, to oznámí Komisi do 5. června 2014 včetně toho, které prvky uvedené v odstavci 2 mají být použity, a včetně výpočtu prokazujícího jejich dopad na objem úspor energie podle odstavce 1.

4. Aniž je dotčen výpočet úspor energie uvedený v odst. 1 druhém pododstavci, každý členský stát za účelem odst. 1 prvního pododstavce a na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určí povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie působícími na jeho území a může zahrnout distributory pohonných hmot nebo maloobchodní prodejce pohonných hmot působící na jeho území. Objemu úspor energie nutných ke splnění dané povinnosti dosáhnou povinné strany u konečných zákazníků, určených případně členským státem, nezávisle na výpočtu podle odstavce 1, nebo pokud tak členské státy rozhodnou, prostřednictvím certifikovaných úspor dosažených jinými subjekty, jak je popsáno v odst. 7 písm. b).

5. Objem úspor energie vyžadovaný od každé povinné strany vyjádří členské státy v ukazatelích konečné spotřeby nebo spotřeby primární energie. Metoda zvolená pro vyjádření požadovaného objemu úspor energie se používá také pro výpočet úspor hlášených povinnými stranami. Použijí se převodní koeficienty uvedené v příloze IV.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76.

6. Členské státy zajistí, aby úspory na základě odstavců 1, 2 a 9 tohoto článku a čl. 20 odst. 6 byly vypočteny v souladu s body 1 a 2 přílohy V. Zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených povinnými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na povinných stranách.

7. V rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti členské státy mohou:

- a) zahrnout do povinných úspor, jež stanoví, požadavky v sociální oblasti, například tím, že budou vyžadovat, aby část opatření v zájmu energetické účinnosti byla prováděna přednostně v domácnostech postižených energetickou chudobou nebo v oblasti sociálního bydlení;
- b) povolit povinným stranám, aby započítaly do svého povinného plnění certifikované úspory energie dosažené poskytovateli energetických služeb nebo jinými třetími stranami, včetně případů, kdy povinné strany podporují opatření prováděná jinými státem schválenými subjekty nebo orgány veřejné správy, která mohou nebo nemusí zahrnovat formální partnerství a mohou být kombinována s jinými zdroji financí. V případě takového povolení členské státy zajistí, aby byl zaveden schvalovací postup, který bude jasný, transparentní a otevřený všem účastníkům trhu a jehož cílem bude minimalizace nákladů spojených s certifikací;
- c) povolit povinným stranám započítávat úspory dosažené v daném roce tak, jako by byly místo toho dosaženy v kterémkoli ze čtyř předchozích nebo tří následujících let.

8. Členské státy jednou ročně zveřejní úspory energie dosažené každou z povinných stran nebo každou podskupinou povinných stran a celkem v rámci tohoto systému.

Členské státy zajistí, aby povinné strany na žádost poskytl:

- a) souhrnné statistické údaje o svých konečných zákaznících (signalizující významné změny oproti dříve předloženým údajům) a
- b) aktuální údaje o spotřebě konečných zákazníků, případně včetně profilů zatížení, segmentace zákazníků a zeměpisné polohy zákazníků, přičemž musí být zachována integrita a důvěrnost informací soukromého rázu či informací obchodně citlivých, v souladu s platnými právy Unie.

Tuto žádost lze uplatnit nejvýše jednou ročně.

9. Alternativně k vytvoření systému povinného zvyšování energetické účinnosti se mohou členské státy rozhodnout, že za účelem dosažení úspor energie u konečných zákazníků přijmou jiná politická opatření, pokud tato politická opatření

splňují kritéria stanovená v odstavcích 10 a 11. Roční objem nových úspor energie dosažený prostřednictvím tohoto přístupu musí odpovídat objemu nových úspor energie požadovanému v odstavcích 1, 2 a 3. Je-li zachována rovnocennost, mohou členské státy kombinovat povinné systémy s alternativními politickými opatřeními, včetně vnitrostátních programů energetické účinnosti.

Politická opatření uvedená v prvním pododstavci mohou zahrnovat níže uvedená politická opatření nebo jejich kombinace, nejsou na ně však omezena:

- a) daně z energie nebo CO₂, jejichž výsledkem je snížení spotřeby energie u konečného uživatele;
- b) systémy a nástroje financování nebo daňové pobídky, které vedou k uplatňování energeticky účinných technologií nebo metod a jejichž výsledkem je snížení spotřeby energie u konečného uživatele;
- c) regulační opatření nebo dobrovolné dohody, které vedou k uplatňování energeticky účinných technologií nebo metod a jejichž výsledkem je snížení spotřeby energie u konečného uživatele;
- d) standardy a normy, jejichž účelem je zvýšení energetické účinnosti výrobků a služeb, včetně budov a vozidel, vyjma případů, kdy jsou v členských státech povinné a platné na základě práva Unie;
- e) označování energetickými štítky, s výjimkou případů, které jsou v členských státech povinné a platné na základě práva Unie;
- f) odborná příprava a vzdělávání, včetně programů v oblasti energetického poradenství, které vedou k uplatňování energeticky účinných technologií nebo metod a jejichž výsledkem je snížení spotřeby energie u konečného uživatele.

Členské státy oznámí Komisi do 5. prosince 2013 politická opatření, která plánují přijmout pro účely prvního pododstavce a čl. 20 odst. 6, na základě rámce stanoveného v bodě 4 přílohy V, a vykáží, jakým způsobem požadovaného objemu úspor dosáhnou. V případě politických opatření uvedených ve druhém pododstavci a v čl. 20 odst. 6 musí toto oznámení ukázat, jak jsou splněna kritéria podle odstavce 10. V případě jiných politických opatření, než která jsou uvedena ve druhém pododstavci nebo v čl. 20 odst. 6, členské státy objasní, jak bude dosaženo rovnocenné úrovně úspor, sledování a ověřování. Komise může navrhnout změnu těchto opatření do tří měsíců od obdržení oznámení.

10. Aniž je dotčen odstavec 11, platí pro politická opatření přijatá podle odst. 9 druhého pododstavce a čl. 20 odst. 6 tato kritéria:

- a) politická opatření stanoví do 31. prosince 2020 alespoň dvě přechodná období a vedou k dosažení úrovně cílů stanovené v odstavci 1;
- b) odpovědnost každé pověřené strany, zúčastněné strany nebo prováděcího veřejného orgánu, podle toho, co je relevantní, je definována;
- c) úspory energie, jichž má být dosaženo, jsou určeny transparentním způsobem;
- d) objem úspor energie, které jsou vyžadovány nebo kterých má být dosaženo prostřednictvím politického opatření, se vyjadřují jako konečná spotřeba energie nebo spotřeba primární energie a za použití převodních koeficientů stanovených v příloze IV;
- e) úspory energie se vypočítají za použití metod a zásad uvedených v bodech 1 a 2 přílohy V;
- f) úspory energie se vypočítají za použití metod a zásad uvedených v bodě 3 přílohy V;
- g) je-li to proveditelné, poskytnou zúčastněné strany každoroční zprávu o dosažených úsporách energie a zveřejní ji;
- h) je zajištěno sledování výsledků a jsou stanovena vhodná opatření, není-li pokrok uspokojivý;
- i) je zaveden systém kontroly, který zahrnuje i nezávislé ověření statisticky významné části opatření ke zvýšení energetické účinnosti, a
- j) každoročně se zveřejňují údaje o ročním vývoji úspor energie.

11. Členské státy zajistí, aby daně uvedené v odst. 9 druhém pododstavci písm. a) splňovaly kritéria uvedená v odst. 10 písm. a), b), c), d), f), h) a j).

Členské státy zajistí, aby regulační opatření a dobrovolné dohody uvedené v odst. 9 druhém pododstavci písm. c) splňovaly kritéria uvedená v odst. 10 písm. a), b), c), d), e), g), h), i) a j).

Členské státy zajistí, aby ostatní politická opatření uvedená v odst. 9 druhém pododstavci a vnitrostátní fondy pro energetickou účinnost uvedené v čl. 20 odst. 6 splňovaly kritéria uvedená v odst. 10 písm. a), b), c), d), e), h), i) a j).

12. Členské státy zajistí, aby nedocházelo k dvojímu započítání úspor energie v případech, kdy se dopady politických opatření nebo individuálních opatření překrývají.

Článek 8

Energetické audity a systémy hospodaření s energií

1. Členské státy prosazují, aby všichni koneční zákazníci měli přístup k energetickým auditům, které mají vysokou kvalitu, jsou nákladově efektivní a

a) jsou prováděny nezávisle kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky na základě kvalifikačních kritérií nebo

b) jsou prováděny a kontrolovány nezávislými orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Energetické audity ve smyslu prvního pododstavce mohou být prováděny vnitropodnikovými odborníky nebo energetickými auditory za předpokladu, že dotyčný členský stát má vytvořen systém za účelem zajištění a kontroly jejich kvality, zahrnující případně i každoroční náhodný výběr alespoň statisticky významného procentního podílu ze všech energetických auditů, které provádějí.

Za účelem zajištění vysoké kvality energetických auditů a systémů hospodaření s energií členské státy pro energetické audity zavedou transparentní a nediskriminační minimální kritéria založená na zásadách stanovených v příloze VI.

Energetické audity nesmějí obsahovat ustanovení, která by bránila předávání nálezů auditu kterémukoli kvalifikovanému či akreditovanému poskytovateli energetických služeb, jestliže zákazník nemá námitky.

2. Členské státy vypracují programy, jejichž cílem bude stimulovat malé a střední podniky, aby energetické audity absolvovaly a následně realizovaly doporučení v těchto auditech uvedená.

Členské státy mohou na základě transparentních a nediskriminačních kritérií a aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie upravující poskytování státní podpory, vytvořit systémy podpory pro malé a střední podniky, a to i v případě, že uzavřely dobrovolné dohody, s cílem hradit náklady na energetický audit a na provádění vysoce nákladově efektivních doporučení uvedených v energetických auditech v případě, že dojde k uskutečnění navrhovaných opatření.

Členské státy seznámí malé a střední podniky, mimo jiné prostřednictvím příslušných zprostředkovatelských organizací, které je zastupují, s konkrétními příklady toho, jak by systémy hospodaření s energií mohly napomoci jejich podnikání. Komise napomáhá členským státům tím, že podporuje výměnu osvědčených postupů v této oblasti.

3. Členské státy rovněž vypracují programy zaměřené na informování domácností o přínosech těchto auditů prostřednictvím vhodných poradenských služeb.

Členské státy podporují programy odborné přípravy v zájmu kvalifikace energetických auditorů, čímž napomohou dostatečné dostupnosti odborníků.

4. Členské státy zajistí, aby podniky, které nejsou malými a středními podniky, musely absolvovat energetický audit provedený nezávisle a nákladově efektivním způsobem kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nebo provedený a kontrolovaný nezávislými orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy do 5. prosince 2015 a alespoň každé čtyři roky od data předchozího energetického auditu.

5. Energetické audity se považují za splňující požadavky odstavce 4, jsou-li prováděny nezávisle na základě minimálních kritérií založených na zásadách stanovených v příloze VI a jsou-li prováděny na základě dobrovolných dohod uzavřených mezi organizacemi zúčastněných stran a pověřeným orgánem a podléhajících dohledu příslušného členského státu nebo jiných subjektů, jimž příslušné orgány svěřily danou odpovědnost, nebo Komise.

Přístup účastníků trhu nabízejících energetické služby je založen na transparentních a nediskriminačních kritériích.

6. Od požadavků odstavce 4 jsou osvobozeny podniky, které nejsou malými a středními podniky a které zavádějí systém hospodaření s energií nebo systém environmentálního řízení certifikovaný nezávislým orgánem podle příslušných evropských či mezinárodních norem, pokud členské státy zajistí, že příslušný systém řízení zahrnuje energetický audit na základě minimálních kritérií založených na zásadách stanovených v příloze VI.

7. Energetické audity mohou probíhat samostatně nebo mohou být součástí širšího environmentálního auditu. Členské státy mohou požadovat, aby součástí energetického auditu bylo posouzení technické a ekonomické proveditelnosti připojení ke stávající nebo plánované síti dálkového vytápění nebo chlazení.

Aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie upravující poskytování státní podpory, mohou členské státy zavést systémy pobídek a podpor pro provádění doporučení uvedených v energetických auditech a podobných opatření.

Článek 9

Měření

1. Členské státy zajistí, aby pokud je to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, byli koneční zákazníci pro elektřinu, zemní plyn, dálkové vytápění, dálkové chlazení a užitkovou teplou vodu vybaveni individuálními měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně zobrazují skutečnou spotřebu energie konečného zákazníka a poskytují informace o skutečné době použití.

Tyto individuální měřiče za konkurenceschopné ceny se poskytnou vždy:

- a) při výměně stávajícího měřiče, ledaže je to technicky nemožné nebo nákladově neefektivní vzhledem k odhadovaným možným dlouhodobým úsporám;
- b) při vytváření nového připojení v nové budově nebo při jakýchkoli větších renovacích budovy, jak stanoví směrnice 2010/31/EU.

2. Pokud a v rozsahu, v jakém zavedou inteligentní měřicí systémy a inteligentní měřiče pro zemní plyn nebo elektřinu v souladu se směrnicemi 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské státy:

- a) zajistí, aby měřicí systémy poskytovaly konečným zákazníkům informace o skutečné době používání a aby při stanovení minimálních funkčních požadavků na měřiče a povinnosti pro účastníky trhu byly plně zohledněny cíle energetické účinnosti a přínosy pro konečné zákazníky;
- b) zajistí zabezpečení inteligentních měřičů a sdělování údajů a soukromí konečných zákazníků v souladu s příslušnými právními předpisy Unie týkajícími se ochrany údajů a soukromí;
- c) v případě elektřiny a na žádost konečného zákazníka požadují, aby provozovatelé měřičů zajistili, aby měřič nebo měřiče mohly započítávat elektřinu dodanou do sítě z budovy konečného zákazníka;
- d) pokud o to koneční zákazníci požádají, zajistí, aby údaje měření týkající se jejich dodávek a odběru elektřiny byly zpřístupněny jim nebo třetí straně, která jedná jménem konečného zákazníka, a to snadno pochopitelnou formou, která by zákazníkům umožnila srovnání podobných nabídek;
- e) požadují, aby byly zákazníkům při instalaci inteligentních měřičů poskytnuty náležité rady a informace, zejména o veškerých možnostech inteligentních měřičů s ohledem na řízení odečtů a kontrolu spotřeby energie.

3. Pokud jsou vytápění a chlazení budovy nebo dodávka teplé vody zajišťovány ze sítě dálkového vytápění nebo z ústředního zdroje zásobujícího více budov, nainstaluje se měřič tepla nebo teplé vody na výměník tepla nebo do odběrného místa.

V budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách s ústředním zdrojem vytápění a chlazení nebo s dodávkami ze sítě dálkového vytápění nebo z ústředního zdroje zásobujícího více budov se rovněž nainstalují do 31. prosince 2016 individuální měřiče spotřeby, aby bylo možné měřit spotřebu tepla nebo chlazení nebo teplé vody u každé jednotky, je-li to technicky proveditelné a nákladově efektivní. Pokud použití individuálních měřičů není technicky proveditelné nebo není nákladově efektivní, použijí se pro měření spotřeby tepla na každém radiátoru individuální indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud dotýčný členský stát neprokáže, že instalace těchto indikátorů by nebyla nákladově efektivní. V těchto případech lze zvážet alternativní nákladově efektivní metody měření spotřeby tepla.

Členské státy mohou v zájmu zajištění transparentnosti a přesnosti započítávání individuální spotřeby zavést transparentní pravidla pro rozdělování nákladů na spotřebu tepla nebo teplé vody v budovách s více bytovými jednotkami, které jsou zásobovány ze sítě dálkového vytápění nebo chlazení, nebo v nichž převažují systémy vlastního společného vytápění nebo chlazení. Tato pravidla podle potřeby obsahují pokyny týkající se způsobu rozdělování nákladů na teplo nebo teplou vodu využitých:

- a) jako užitková teplá voda;
- b) jako teplo vyzařované ze zařízení v budově a k vytápění společných prostor (v případě, že schodiště a chodby jsou vybaveny radiátory);
- c) k vytápění bytů.

Článek 10

Informace o vyúčtování

1. V případě, že koneční zákazníci nemají inteligentní měřiče uvedené ve směrnicích 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské státy do 31. prosince 2014 zajistí, aby informace o vyúčtování byly v souladu s bodem 1.1 přílohy VII přesné a založené na skutečné spotřebě, a to pro všechna odvětví, na která se tato směrnice vztahuje, včetně distributorů energie, provozovatelů distribučních soustav a maloobchodních prodejců energie, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky odůvodněné.

Tuto povinnost lze splnit pomocí systému pravidelných vlastních odečtů prováděných konečnými zákazníky, kteří výsledky těchto odečtů ze svých měřičů sdělují dodavateli energie. Pouze v případě, že konečný zákazník neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané účtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

2. Měřiče nainstalované v souladu se směrnicemi 2009/72/ES a 2009/73/ES musí umožňovat přesné informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci měli možnost snadného přístupu k doplňujícím informacím o historické spotřebě, jež umožňují podrobnou vlastní kontrolu.

Doplňující informace o historické spotřebě zahrnují:

- a) souhrnné údaje za období nejméně uplynulých tří let nebo za období od vstupu smlouvy o dodávkách v platnost, je-li toto období kratší. Tyto údaje odpovídají intervalům, za něž byly získány obvyklé údaje pro vyúčtování; a
- b) podrobné údaje na základě času spotřeby za jakýkoli den, týden, měsíc a rok. Tyto údaje jsou konečnému zákazníkovi zpřístupněny prostřednictvím internetu nebo rozhraní měřiče za období nejméně 24 uplynulých měsíců nebo za období od vstupu smlouvy o dodávkách v platnost, je-li toto období kratší.

3. Bez ohledu na to, zda inteligentní měřiče byly nainstalovány nebo ne, členské státy:

- a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečným zákazníkem byly na žádost konečného zákazníka zpřístupněny údaje o jeho vyúčtování za energii a o jeho historické spotřebě v rozsahu, v jakém jsou dostupné;
- b) zajistí, aby konečným zákazníkům byla nabízena možnost elektronické formy informací o vyúčtování a elektronického vyúčtování a aby tito zákazníci na požádání obdrželi jasné a srozumitelné vysvětlení způsobu, jakým bylo jejich vyúčtování vypracováno, především v případech, kdy vyúčtování není založeno na skutečné spotřebě;
- c) zajistí, aby koneční zákazníci spolu s vyúčtováním obdrželi vhodné informace poskytující zevrubný přehled stávajících cen energie v souladu s přílohou VII;
- d) mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebudou informace uvedené v těchto vyúčtováních považovány za žádost o platbu. V těchto případech členské státy zajistí, aby dodavatelé zdrojů energie nabízeli flexibilní ujednání pro skutečné platby;
- e) vyžadují, aby zákazníkům byly na požádání poskytovány informace a odhady týkající se nákladů na energii, a to včas a snadno pochopitelnou formou, která zákazníkům umožní srovnání podobných nabídek.

Článek 11

Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování

1. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci dostávali veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování za spotřebu energie bezplatně a aby koneční zákazníci rovněž měli přístup k údajům o své spotřebě, a to vhodným způsobem a bezplatně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 platí, že rozdělování nákladů na informace o vyúčtování za individuální spotřebu vytápění a chlazení v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách ve smyslu čl. 9 odst. 3 se provádí na neziskovém základě. Náklady vyplývající ze zadání tohoto úkolu třetí straně, například poskytovateli služeb nebo místnímu dodavateli energie, zahrnující měření skutečné individuální spotřeby v těchto budovách, její rozdělování a vyúčtování, lze přenést na konečného zákazníka, ale pouze v takové míře, aby náklady byly přiměřené.

Článek 12

Program pro zlepšení informovanosti a postavení spotřebitelů

1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu a usnadnění účinného využívání energie malými odběrateli, včetně domácností. Tato opatření mohou být součástí vnitrostátní strategie.

2. Pro účely odstavce 1 tato opatření obsahují jeden či více prvků uvedených v písmenech a) a b):

a) řadu nástrojů a politik podporujících změnu chování, které mohou zahrnovat:

i) fiskální pobídky,

ii) přístup k finančním prostředkům, grantům nebo subvencím,

iii) poskytování informací,

iv) vzorové projekty,

v) aktivity na pracovišti;

b) způsoby a prostředky zapojení spotřebitelů a spotřebitelských organizací do případného zavádění inteligentních měřičů poskytujících informací o:

i) nákladově efektivních a snadno dosažitelných změnách ve spotřebě energie a

ii) opatřeních v zájmu energetické účinnosti.

Článek 13

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě článků 7 až 11 a čl. 18 odst. 3 a přijmou opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 5. června 2014 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny těchto ustanovení.

KAPITOLA III

ÚČINNOST PŘI DODÁVKÁCH ENERGIE

Článek 14

Podpora účinnosti při dodávkách tepla a chlazení

1. Členské státy do 31. prosince 2015 provedou komplexní posouzení potenciálu vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a účinného dálkového vytápění a chlazení, které bude obsahovat údaje stanovené v příloze VIII, a oznámí jej Komisi. Jestliže rovnocenné posouzení již provedly, oznámí jej Komisi.

Komplexní posouzení plně zohlední analýzu potenciálu příslušného členského státu, pokud jde o vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, vypracovanou v souladu se směrnicí 2004/8/ES.

Toto posouzení se na žádost Komise každých pět let aktualizuje a oznamuje Komisi. Komise takovou žádost učiní alespoň jeden rok přede uplynutím této lhůty.

2. Členské státy přijmou politiky, které podporují náležité zohledňování, na místní a regionální úrovni, potenciálu využívání účinných systémů vytápění a chlazení, zejména systémů využívajících vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Je třeba přihlížet k potenciálu pro rozvoj místních a regionálních trhů s teplem.

3. Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 1 provádějí členské státy analýzu nákladů a přínosů, která se vztahuje na jejich území v souladu s částí 1 přílohy IX a je založena na klimatických podmínkách, ekonomické proveditelnosti a technické vhodnosti. Analýza nákladů a přínosů umožňuje usnadnění určení a provedení nejefektivnějších řešení z hlediska zdrojů a nákladů za účelem naplnění potřeb v oblasti dodávek tepla a chlazení. Tato analýza nákladů a přínosů může být součástí posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾.

4. Je-li na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 a analýzy uvedené v odstavci 3 zjištěn potenciál pro použití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo účinného dálkového vytápění a chlazení, jehož přínosy jsou vyšší než náklady, přijmou členské státy vhodná opatření pro rozvoj infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení či pro přispění k rozvoji vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a využívání vytápění a chlazení z odpadního tepla a obnovitelných zdrojů energie v souladu s odstavci 1, 5 a 7.

Není-li na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 a analýzy uvedené v odstavci 3 zjištěn potenciál, jehož přínosy jsou vyšší než náklady, včetně administrativních nákladů na provedení analýzy nákladů a přínosů uvedené v odstavci 5, mohou dotčené členské státy osvobodit zařízení od plnění požadavků stanovených v uvedeném odstavci.

5. Členské státy zajistí, aby po 5. červnu 2014 byla prováděna analýza nákladů a přínosů v souladu s částí 2 přílohy IX, pokud:

a) je plánována nová tepelná elektrárna o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů zajištění provozu tohoto zařízení jakožto zařízení s vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

b) je prováděna podstatná rekonstrukce stávající tepelné elektrárny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 20 MW, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů její přeměny na vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny;

c) je plánováno průmyslové zařízení o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW, které produkuje odpadní teplo na využitelné teplotní úrovni, nebo jeho podstatná rekonstrukce, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů využívání odpadního tepla k uspokojování ekonomicky odůvodněné poptávky, mimo jiné prostřednictvím kombinované výroby tepla a elektřiny, jakož i připojení tohoto zařízení k síti dálkového vytápění a chlazení;

d) je plánována nová síť dálkového vytápění a chlazení nebo je v rámci stávající sítě dálkového vytápění nebo chlazení plánováno nové zařízení na výrobu energie o celkovém tepelném příkonu nad 20 MW nebo je prováděna podstatná rekonstrukce takového stávajícího zařízení, a to za účelem posouzení nákladů a přínosů využívání odpadního tepla z nedalekých průmyslových zařízení.

Instalace vybavení pro zachycování oxidu uhličitého vyprodukovaného spalovacím zařízením za účelem jeho geologického ukládání, jak je stanoveno ve směrnici 2009/31/ES, se nepovažuje za rekonstrukci pro účely prvního pododstavce písmen b), c) a d).

Členské státy mohou požadovat provedení analýzy nákladů a přínosů uvedené v prvním pododstavci písm. c) a d) ve spolupráci s podniky odpovědnými za provoz sítě dálkového vytápění a chlazení.

6. Členské státy mohou z působnosti odstavce 5 vyjmout:

a) zařízení na výrobu elektřiny s provozem v době špičkového zatížení a záložní zařízení na výrobu elektřiny, jejichž provoz je plánován na úrovni nižší než 1 500 provozních hodin za rok jako klouzavý průměr za dobu pěti let, na základě postupu ověřování zavedeného členskými státy za účelem zajištění splnění tohoto kritéria pro osvobození;

b) jaderné elektrárny;

c) zařízení, která musí být umístěna v blízkosti geologického úložiště schváleného podle směrnice 2009/31/ES.

Pro vynětí jednotlivých zařízení z působnosti odst. 5 písm. c) a d) mohou členské státy také stanovit prahové hodnoty vyjádřené objemem dostupného využitelného odpadního tepla, poptávkou po teple nebo vzdálenostmi mezi průmyslovými zařízeními a sítěmi dálkového vytápění.

Členské státy oznámí výjimky přijaté podle tohoto odstavce Komisi do 31. prosince 2013 a poté jakékoli jejich následné změny.

7. Členské státy přijmou kritéria pro vydání povolení podle článku 7 směrnice 2009/72/ES nebo kritéria pro rovnocenné oprávnění za účelem:

a) zohlednění výsledku komplexních posouzení uvedených v odstavci 1;

b) zajištění splnění požadavků uvedených v odstavci 5 a

c) zohlednění výsledku analýzy nákladů a přínosů uvedené v odstavci 5.

8. Členské státy mohou osvobodit jednotlivá zařízení od požadavku – vyplývajícího z kritérií pro vydávání povolení nebo oprávnění uvedených v odstavci 7 – provést varianty, jejichž přínosy jsou vyšší než náklady, existují-li pro to závažné právní, vlastnické nebo finanční důvody. V těchto případech dotčený členský stát předloží Komisi oznámení obsahující odůvodnění takového rozhodnutí, a to do tří měsíců ode dne jeho přijetí.

9. Odstavce 5, 6, 7 a 8 tohoto článku se použijí na zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2010/75/EU, aniž jsou dotčeny požadavky uvedené směrnice.

10. Na základě harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti podle písmene f) přílohy II členské státy zajistí, aby podle objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií stanovených každým členským státem mohl být zaručen původ elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny. Zajistí, aby tato záruka původu splňovala požadavky a obsahovala alespoň údaje specifikované v příloze X. Členské státy vzájemně uznávají své záruky původu, výlučně jako důkaz o údajích uvedených v tomto odstavci. Každé odmítnutí uznat záruku původu jako takovýto důkaz, zejména z důvodů spojených se zamezením podvodům, musí být založeno na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích. O každém takovém odmítnutí a jeho důvodech uvědomí členské státy Komisi. V případě odmítnutí uznat záruku původu může Komise přijmout rozhodnutí s cílem přinutit odmítající stranu, aby záruku uznala, zejména s ohledem na objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria, na nichž se toto uznání zakládá.

Komise je oprávněna do 31. prosince 2014 přezkoumat, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 23 této směrnice, harmonizované referenční hodnoty účinnosti stanovené v prováděcím rozhodnutí Komise 2011/877/EU⁽¹⁾ na základě směrnice 2004/8/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 91.

11. Členské státy zajistí, aby veškerá dostupná podpora pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny byla podmíněna tím, že vyrobená elektřina pochází z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a že odpadní teplo je účelně využíváno k dosažení úspor primární energie. Veřejná podpora kombinované výroby tepla a elektřiny a výroby tepla pro dálkové vytápění a sítí dálkového vytápění podléhá pravidlům pro poskytování státní podpory, pokud se na ni vztahují.

Článek 15

Přeměna, přenos nebo přeprava a distribuce energie

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány při plnění regulačních úkolů stanovených ve směrnici 2009/72/ES a 2009/73/ES týkajících se rozhodování o provozování infrastruktury v oblasti plynu a elektřiny věnovaly náležitou pozornost energetické účinnosti.

Členské státy zejména zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány prostřednictvím navržení sazeb a regulačních opatření souvisejících s užíváním sítí, v rámci směrnice 2009/72/ES a s přihlédnutím k nákladům a přínosům jednotlivých opatření, zavedly pobídky pro provozovatele sítí tak, aby zpřístupnili uživatelům sítí systémové služby umožňující jim zavádět opatření ke zvýšení energetické účinnosti v souvislosti s pokračujícím zaváděním inteligentních sítí.

Tyto systémové služby mohou být určeny provozovatelem systému a nesmějí mít nepříznivý dopad na bezpečnost systému.

Pokud jde o elektřinu, zajistí členské státy, aby regulace sítí a síťové sazby splňovaly kritéria uvedená v příloze XI s přihlédnutím k pokynům a kodexům vypracovaným podle nařízení (ES) č. 714/2009.

2. Členské státy do 30. června 2015 zajistí, aby:

- a) bylo provedeno posouzení potenciálu jejich infrastruktury v oblasti plynu a elektřiny z hlediska energetické účinnosti, zejména pokud jde o přepravu a přenos, distribuci, řízení zátěžového provozu a interoperabilitu a připojení k zařízením vyrábějícím energii, včetně možností přístupu pro mikrogenerátory energie;
- b) byla určena konkrétní opatření a investice pro zavedení nákladově efektivních zlepšení energetické účinnosti infrastruktury sítí spolu s harmonogramem jejich zavádění.

3. Členské státy mohou povolit sociálně orientované složky programů a struktur sazeb za přenos či přepravu a distribuci energie po síti, pokud jsou veškeré rušivé účinky na přenosovou

či přepravní a distribuční soustavu omezeny na nezbytné minimum a pokud nejsou nepřiměřené danému sociálnímu cíli.

4. Členské státy zajistí odstranění těch pobídek v sazbách za přenos či přepravu a distribuci energie, které narušují celkovou účinnost (včetně energetické účinnosti) výroby, přenosu či přepravy, distribuce a dodávek elektřiny nebo těch, které by mohly bránit účasti na reakci na poptávku v rámci vyrovnávacích trhů a poskytování podpůrných služeb. Členské státy zajistí, aby pro provozovatele sítí existovaly pobídky zaměřené na zvýšení účinnosti při konstrukci a provozu infrastruktury a aby, v rámci působnosti směrnice 2009/72/ES, sazby dodavatelům umožňovaly zvyšovat účast spotřebitelů na účinnosti systému, mimo jiné reakci na poptávku v závislosti na vnitrostátní situaci.

5. Aniž je dotčen čl. 16 odst. 2 směrnice 2009/28/ES a s ohledem na článek 15 směrnice 2009/72/ES a potřebu zajistit nepřerušované dodávky tepla, zajistí členské státy, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav, odpovídají-li za dispečerské řízení výrobních zařízení na jejich území, v souladu s požadavky týkajícími se zachování spolehlivosti a bezpečnosti sítě založenými na transparentních a nediskriminačních kritériích stanovených příslušnými vnitrostátními orgány:

- a) zaručili přenos a distribuci elektřiny pocházející z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;
- b) poskytovali přednostní nebo zaručený přístup k síti pro elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;
- c) při dispečerském řízení zařízení pro výrobu elektřiny přednostně nasazovali elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, pokud to bezpečné provozování vnitrostátní elektrizační soustavy dovoluje.

Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se pořadí jednotlivých priorit při zajišťování přístupu a dispečerského řízení stanovených v rámci jejich elektrizačních soustav byla jasně a podrobně vysvětlena a zveřejněna. Při poskytování přednostního přístupu nebo dispečerského nasazení vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny mohou členské státy stanovit v rámci jejich jednotlivých druhů pořadí mezi energií z obnovitelných zdrojů a vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny a v každém případě zajistí, že nebude omezen přednostní přístup či dispečerské nasazení energie z různých obnovitelných zdrojů energie.

Kromě povinností stanovených v prvním pododstavci provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé distribučních soustav musí splňovat požadavky stanovené v příloze XII.

Členské státy zejména mohou usnadnit připojení k rozvodné síti u elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny v kogeneračních jednotkách malého výkonu a v mikrokogeneračních jednotkách. Členské státy případně přijmou opatření vybízející provozovatele sítí, aby pro instalaci mikrokogeneračních jednotek přijali proces jednoduchého označování „nainstaluj a informuj“, který zjednoduší a zkrátí povolenací postupy pro jednotlivé občany a osoby zajišťující instalaci.

6. S výhradou požadavků týkajících se udržování spolehlivosti a bezpečnosti sítě přijmou členské státy vhodná opatření k zajištění toho, aby provozovatelé vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a slučitelné se způsobem provozu zařízení vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, mohli nabízet vyrovnávací služby a další provozní služby na úrovni provozovatelů přenosových soustav nebo provozovatelů distribučních soustav. Provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav zajistí, aby takové služby byly součástí nabídkového řízení v oblasti služeb, které je transparentní, nediskriminační a přístupné kontrole.

Členské státy mohou případně od provozovatelů přenosových soustav a provozovatelů distribučních soustav vyžadovat, aby snížením poplatků za připojení a využívání soustavy podpořili umístění vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny do blízkosti oblastí poptávky.

7. Členské státy mohou umožnit výrobcům elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se chtějí připojit k síti, aby vypsali veřejnou soutěž na práce související s připojením.

8. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní energetické regulační orgány podporovaly zdroje na straně poptávky, například reakci na poptávku, v účasti na velkoobchodních a maloobchodních trzích spolu s dodavateli.

S výhradou technických omezení v řízení sítí členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav při plnění požadavků na vyrovnávací a podpůrné služby přistupovali ke všem poskytovatelům služeb reagujícím na poptávku, včetně agregátorů, nediskriminačním způsobem, a to na základě jejich technických možností.

S výhradou technických omezení v řízení sítí členské státy podporují na straně reakce na poptávku přístup na trhy s vyrovnávacími, rezervními a dalšími systémovými službami a účast na nich, mimo jiné požadavkem, aby vnitrostátní energetické regulační orgány, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní regulační systémy, provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav v těsné spolupráci s poskytovateli služeb reagujícími na poptávku a spotřebiteli vymezili technické podmínky pro účast na těchto trzích na základě technických požadavků těchto trhů a kapacit reakce na poptávku. Uvedené vymezení technických podmínek zahrnuje účast agregátorů.

9. Při podávání zpráv podle směrnice 2010/75/EU a aniž je dotčen čl. 9 odst. 2 této směrnice členské státy zváží zahrnutí

informací o úrovních energetické účinnosti zařízení provádějících spalování paliv o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více s ohledem na příslušné nejlepší dostupné techniky vyvinuté v souladu se směrnicí 2010/75/EU a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽¹⁾.

Členské státy mohou vybídnout provozovatele zařízení uvedených v prvním pododstavci, aby zvýšili svůj průměrný roční čistý provozní výkon.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ

Článek 16

Dostupnost systémů kvalifikace, akreditace a certifikace

1. V případě, že členský stát považuje vnitrostátní úroveň technické způsobilosti, objektivitu a spolehlivosti za nedostatečnou, zajistí, aby do 31. prosince 2014 poskytovatelům energetických služeb, energetickým auditů, energetickým manažerům a osobám zajišťujícím instalaci prvků budov souvisejících s energií definovaných v čl. 2 bodě 9 směrnice 2010/31/EU byly zpřístupněny či byly k dispozici systémy certifikace nebo akreditace nebo rovnocenné kvalifikační systémy, včetně vhodných programů odborné přípravy v případě potřeby.

2. Členské státy zajistí, aby systémy uvedené v odstavci 1 zajišťovaly transparentnost pro spotřebitele, byly spolehlivé a přispívaly k plnění vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti.

3. Členské státy zveřejní systémy certifikace nebo akreditace či rovnocenné kvalifikační systémy uvedené v odstavci 1 a spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí při porovnávání těchto systémů a jejich uznávání.

Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění informovanosti spotřebitelů o dostupnosti kvalifikačních či certifikačních systémů v souladu s čl. 18 odst. 1.

Článek 17

Informování a odborná příprava

1. Členské státy zajistí, aby byly informace o dostupných mechanismech ke zvýšení energetické účinnosti a o finančních a právních rámcích transparentní a aby byly ve velké míře šířeny mezi všechny příslušné účastníky trhu, jako jsou spotřebitelé, stavitelé, architekti, inženýři, auditoři pro oblast životního prostředí a energetiky a osoby zajišťující instalaci prvků budov vymezených ve směrnici 2010/31/EU.

Členské státy vybízejí k tomu, aby bankám a jiným finančním institucím byly poskytovány informace o možnostech účasti na financování opatření ke zvýšení energetické účinnosti, mimo jiné prostřednictvím vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

2. Členské státy vytvoří vhodné podmínky pro to, aby účastníci trhu mohli spotřebitelům energie poskytovat přiměřené a cílené informace a poradenství týkající se energetické účinnosti.

3. Komise přezkoumá dopad jí přijatých opatření na podporu rozvoje platform, zahrnujících mimo jiné subjekty evropského sociálního dialogu, na rozvoj vzdělávacích programů zaměřených na energetickou účinnost a v případě potřeby předloží další opatření. Komise vybízí evropské sociální partnery k diskusím o energetické účinnosti.

4. Členské státy prosazují za účasti zúčastněných stran, včetně místních a regionálních orgánů, vhodné informační, osvětové a vzdělávací iniciativy, jejichž cílem je informovat občany o přínosech a účelnosti využívání opatření ke zvýšení energetické účinnosti.

5. Komise vybízí k výměně a rozsáhlému šíření informací o osvědčených postupech v oblasti energetické účinnosti v členských státech.

Článek 18

Energetické služby

1. Členské státy podporují trh energetických služeb a přístup malých a středních podniků na tento trh tím, že:

- a) šíří jasné a snadno dostupné informace o:
 - i) dostupných smlouvách v oblasti energetických služeb a doložkách, které by měly být v takových smlouvách obsaženy, aby byly zaručeny úspory energie a práva konečných zákazníků,
 - ii) finančních nástrojích, pobídkách, grantech a půjčkách na podporu projektů služeb v oblasti energetické účinnosti;
- b) podporují rozvoj štítků kvality, mimo jiné obchodními sdruženími;
- c) zveřejňují a pravidelně aktualizují seznam dostupných kvalifikovaných či certifikovaných poskytovatelů energetických služeb a jejich kvalifikací či certifikací v souladu s článkem 16, nebo zajišťují rozhraní, jímž mohou poskytovatelé energetických služeb poskytovat informace;
- d) podporují veřejný sektor při přijímání nabídek energetických služeb, především při rekonstrukci budov, a to tím, že:
 - i) poskytují vzorové smlouvy pro uzavírání smluv o energetických službách, které obsahují alespoň prvky, jejichž seznam je uveden v příloze XIII,
 - ii) poskytují informace o osvědčených postupech pro uzavírání smluv o energetických službách, včetně, je-li k dispo-

zici, analýzy nákladů a přínosů využívající přístupu založeného na době životnosti;

- e) zajišťují kvalitativní přezkum v rámci vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti, pokud jde o stávající a budoucí rozvoj trhu energetických služeb.

2. Členské státy ve vhodných případech podporují řádné fungování trhu energetických služeb tím, že:

- a) určují a propagují kontaktní místo či místa, kde mohou koneční zákazníci získat informace uvedené v odstavci 1;
- b) v případě potřeby přijímají opatření k odstranění regulatorních a neregulatorních překážek, které brání využívání uzavírání smluv o energetických službách a jiných modelů služeb v oblasti energetické účinnosti v zájmu určení nebo provádění opatření k úspoře energie;
- c) zvažují zavedení nezávislého mechanismu, jako je například veřejný ochránce práv, či přidělení této úlohy za účelem zajištění účinného vyřizování stížností a mimosoudního řešení sporů vyplývajících ze smluv o poskytování energetických služeb;
- d) umožňují nezávislým tržním zprostředkovatelům podílet se na povzbuzení rozvoje trhu na straně poptávky a nabídky.

3. Členské státy zajistí, aby se distributoři energie, provozovatelé distribučních soustav a maloobchodní prodejci energie zdrželi všech činností, které mohou bránit poptávce po energetických službách nebo dalších opatřeních zaměřených na zvyšování energetické účinnosti a jejich poskytování nebo které by mohly brzdit rozvoj trhů těchto služeb nebo opatření, včetně uzavírání trhu před konkurencí nebo zneužívání dominantního postavení.

Článek 19

Další opatření na podporu energetické účinnosti

1. Aniž jsou dotčeny základní zásady právní úpravy majetkových a nájemních poměrů členských států, členské státy vyhodnotí a v případě potřeby přijmou vhodná opatření s cílem odstranit regulatorní a neregulatorní překážky energetické účinnosti, týkající se zejména:

- a) rozdělení pobídek mezi vlastníka a nájemce budovy nebo mezi vlastníky navzájem s cílem zajistit, aby tyto strany nebyly odrazovány od investic do zvyšování účinnosti, které by jinak vynaložily, tím, že individuálně nezískají plný prospěch, nebo tím, že chybějí pravidla pro vzájemné rozdělení nákladů a přínosů, včetně vnitrostátních právních předpisů a opatření upravujících rozhodovací procesy v případě spoluvlastnictví;

- b) právních a správních předpisů a správních postupů v oblasti nákupu, sestavování ročních rozpočtů a účtování s cílem zajistit, aby jednotlivé veřejné subjekty nebyly odrazovány od investování do zvyšování energetické účinnosti a do minimalizace nákladů předpokládaných během celé doby životnosti a od uzavírání smluv o energetických službách a jiných mechanismů financování třetí stranou zřízených na dlouhodobém smluvním základě.

Tato opatření zaměřená na odstranění překážek mohou zahrnovat poskytování pobídek, zrušení nebo změnu právních nebo správních předpisů, přijímání pokynů a výkladových sdělení nebo zjednodušení správních postupů. Tato opatření mohou být spojena s poskytováním vzdělávání, odborné přípravy a konkrétní informační a technické pomoci v oblasti energetické účinnosti.

2. O hodnocení překážek a opatření podle odstavce 1 je Komise informována prostřednictvím prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti uvedeného v čl. 24 odst. 2. Komise v tomto ohledu podporuje sdílení osvědčených postupů jednotlivých států.

Článek 20

Vnitrostátní fond pro energetickou účinnost, finanční a technická podpora

1. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, členské státy napomáhají zřizování finančních mechanismů nebo využívání stávajících mechanismů pro opatření ke zvýšení energetické účinnosti za účelem maximalizace přínosů většího počtu finančních toků.

2. Komise případně přímo nebo prostřednictvím evropských finančních institucí pomáhá členským státům s vytvářením vnitrostátních finančních mechanismů a systémů technické podpory s cílem zvyšovat energetickou účinnost v různých odvětvích.

3. Komise usnadňuje výměnu osvědčených postupů mezi příslušnými vnitrostátními nebo regionálními orgány či subjekty, a to například formou výročních schůzek regulačních orgánů, prostřednictvím veřejných databází s informacemi o provádění opatření členskými státy a srovnáváním jednotlivých zemí.

4. Členské státy mohou zřídit vnitrostátní fond pro energetickou účinnost. Cílem tohoto fondu je podporovat vnitrostátní iniciativy v oblasti energetické účinnosti.

5. Členské státy mohou umožnit, aby byly povinnosti stanovené v čl. 5 odst. 1 plněny každoročním příspěvkem do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost částkou rovnající se investicím vyžadovaným ke splnění těchto povinností.

6. Členské státy mohou stanovit, že povinné strany mohou plnit své povinnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 tím, že každý rok přispějí do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost částkou rovnající se investicím vyžadovaným ke splnění těchto povinností.

7. Členské státy mohou při vytváření inovativních finančních mechanismů zaměřených na praktické naplňování cíle týkajícího se snižování energetické náročnosti budov podle článku 5 využívat příjmů z ročních emisních přidělů podle rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 21

Převodní koeficienty

Pro účely srovnání úspor energie a přepočtu na srovnatelnou jednotku se použijí převodní koeficienty stanovené v příloze IV, pokud nelze odůvodnit použití jiných převodních koeficientů.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o přezkum harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 10 druhém pododstavci.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o přizpůsobení hodnot, výpočetních metod, standardního koeficientu primární energie a požadavků stanovených v přílohách I, II, III, IV, V, VII, VIII, IX, X a XII technickému pokroku.

Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 4. prosince 2012.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 24

Přezkum a sledování provádění

1. Od roku 2013 členské státy každoročně do 30. dubna podávají zprávu o pokroku dosaženém při plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti, v souladu s částí 1 přílohy XIV. Tato zpráva může být součástí národních programů reforem uvedených v doporučení Rady 2010/410/EU ze dne 13. července 2010 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie ⁽¹⁾.

2. Členské státy předloží do 30. dubna 2014 a poté každé tři roky vnitrostátní akční plány energetické účinnosti. Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti zahrnují významná opatření zaměřená ke zvýšení energetické účinnosti a očekávané nebo dosažené úspory energie, včetně úspor při dodávkách, přenosu či přepravě a distribuci energie, jakož i v konečném využití energie s cílem splnit vnitrostátní cíle energetické účinnosti podle čl. 3 odst. 1. Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti jsou doplněny o aktualizované odhady očekávané celkové spotřeby primární energie do roku 2020, jakož i o odhadovanou úroveň spotřeby primární energie v odvětvích uvedených v části 1 přílohy XIV.

Komise do 31. prosince 2012 poskytne vzor sloužící jako vodítko pro vnitrostátní akční plány energetické účinnosti. Uvedený vzor se přijme poradním postupem podle čl. 26 odst. 2. Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti musí v každém případě obsahovat údaje specifikované v příloze XIV.

3. Komise posoudí výroční zprávy a vnitrostátní akční plány energetické účinnosti a posoudí, jakého pokroku členské státy dosáhly při plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti, jež vyžaduje čl. 3 odst. 1, a při provádění této směrnice. Své posouzení zašle Komise Evropskému parlamentu a Radě. Na základě posouzení těchto zpráv a vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti může Komise vydat doporučení pro členské státy.

4. Komise sleduje dopad provádění této směrnice na směrnice 2003/87/ES, 2009/28/ES a 2010/31/EU a na rozhodnutí č. 406/2009/ES, jakož i na průmyslová odvětví, zejména odvětví, v nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, jak jsou určena v rozhodnutí 2010/2/EU.

5. Komise přezkoumá, zda je stále zapotřebí umožňovat výjimky stanovené v čl. 14 odst. 6, poprvé v posouzení prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti a poté jednou za tři roky. Pokud z přezkumu vyplyne, že žádné z kritérií pro tyto výjimky již nelze odůvodnit zohledněním dostupnosti tepelného zatížení a skutečnými provozními podmínkami vyňatých zařízení, navrhne Komise náležitá opatření.

6. Členské státy do 30. dubna každého roku předají Komisi statistické údaje týkající se vnitrostátní výroby elektřiny a tepla z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a z kombinované výroby tepla a elektřiny s nízkou účinností, v souladu s metodikou uvedenou v příloze I, ve vztahu k celkovým kapacitám pro výrobu tepla a elektřiny. Předají rovněž výroční statistické údaje o kapacitách kombinované výroby tepla a elektřiny, o palivu pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a o výrobě a kapacitách, pokud jde o dálkové vytápění a chlazení, ve vztahu k celkové výrobě a kapacitám pro teplo a elektřinu. Členské státy předají statistické údaje o úsporách primární energie dosažených uplatňováním kombinované výroby tepla a elektřiny v souladu s metodikou uvedenou v příloze II.

7. Komise do 30. června 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě posouzení uvedené v čl. 3 odst. 2, doplněné v případě potřeby návrhy dalších opatření.

8. Komise přezkoumá účinnost provádění článku 6 do 5. prosince 2015, přičemž zohlední požadavky stanovené ve směrnici 2004/18/ES, a podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva bude případně doplněna návrhy dalších opatření.

9. Do 30. června 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění článku 7. Tato zpráva bude případně doplněna legislativním návrhem sledujícím jeden nebo více z těchto cílů:

- a) změnit konečné datum stanovené v čl. 7 odst. 1;
- b) přezkoumat požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1, 2 a 3;
- c) stanovit dodatečné společné požadavky, zejména v souvislosti se záležitostmi uvedenými v čl. 7 odst. 7.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 23.7.2010, s. 28.

10. Do 30. června 2018 Komise posoudí pokrok dosažený členskými státy při odstraňování regulačních a neregulačních překážek podle článku 19 odst. 1. Na toto posouzení případně navází návrhy dalších opatření.

11. Komise zpřístupní zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 veřejnosti.

Článek 25

On-line platforma

Komise zřídí on-line platformu na podporu praktického provádění této směrnice na celostátní, regionální a místní úrovni. Tato platforma podporuje výměnu zkušeností ohledně postupů, stanovení kritérií, vytváření sítí, jakož i inovativních postupů.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 27

Změna a zrušení

1. Směrnice 2006/32/ES se zrušuje s účinkem od 5. června 2014, s výjimkou čl. 4 odst. 1 až 4 a příloh I, III a IV uvedené směrnice, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení uvedené směrnice ve vnitrostátním právu. Ustanovení čl. 4 odst. 1 až 4 a příloh I, III a IV směrnice 2006/32/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2017.

Směrnice 2004/8/ES se zrušuje s účinkem od 5. června 2014, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení uvedené směrnice ve vnitrostátním právu.

Odkazy na směrnice 2006/32/ES a 2004/8/ES se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XV.

2. Ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2010/30/EU se zrušují s účinkem od 5. června 2014.

3. Směrnice 2009/125/ES se mění takto:

1) Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

„(35a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (*) vyžaduje, aby členské státy stanovily požadavky na energetickou náročnost prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy, a systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu technických systémů budov, které jsou instalovány ve stávajících budovách. Je v souladu s cíli této směrnice, že tyto požadavky mohou za určitých okolností omezovat instalování výrobků spojených se spotřebou energie, které vyhovují této směrnici a jejím prováděcím opatřením, za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.

(*) Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.“

2) V čl. 6 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Tím nejsou dotčeny požadavky na energetickou náročnost a systémové požadavky stanovené členskými státy v souladu s čl. 4 odst. 1 a článkem 8 směrnice 2010/31/EU.“

Článek 28

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. června 2014.

Bez ohledu na první pododstavec uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4, čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem, odst. 5 a odst. 6, čl. 7 odst. 9 třetím pododstavcem, čl. 14 odst. 6, čl. 19 odst. 2, čl. 24 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 a bodem 4 přílohy V ve lhůtách, které jsou v nich stanoveny.

Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 29***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 30***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 25. října 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝPOČET ELEKTŘINY Z KOMBINOVANÉ VÝROBY TEPLA A ELEKTŘINY

Část I

Obecné zásady

Hodnoty pro výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny se určují na základě očekávaného nebo skutečného provozu dané jednotky za běžných provozních podmínek. U mikrokogeneračních jednotek může být výpočet založen na ověřených hodnotách.

- a) Výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny se považuje za rovnou celkové roční výrobě elektřiny jednotky měřené na výstupních svorkách hlavních generátorů:
- i) u kogeneračních jednotek typů b), d), e), f), g) a h) uvedených v části II s celkovou roční účinností stanovenou členskými státy na úrovni alespoň 75 % a
 - ii) u kogeneračních jednotek typů a) a c) uvedených v části II s celkovou roční účinností stanovenou členskými státy na úrovni alespoň 80 %.
- b) U kogeneračních jednotek s celkovou roční účinností vyjádřenou hodnotou nižší, než je hodnota uvedená v písm. a) bodu i) (kogenerační jednotky typů b), d), e), f), g) a h) uvedené v části II), nebo s roční celkovou účinností vyjádřenou hodnotou nižší, než je hodnota uvedená v písm. a) bodu ii) (kogenerační jednotky typů a) a c) uvedené v části II), se vypočte podle vzorce:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

kde:

E_{CHP} je množství elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny;

C je poměr elektřiny a tepla;

H_{CHP} je množství užitečného tepla pocházejícího z kombinované výroby tepla a elektřiny (vypočtené pro tento účel jako celková výroba tepla minus veškeré teplo vyrobené v oddělených kotlích nebo odběrem ostré páry z parního generátoru před turbínou).

Výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny musí být založen na skutečném poměru elektřiny a tepla. Pokud skutečný poměr elektřiny a tepla kogenerační jednotky není znám, je možno použít následující náhradní hodnoty, zejména pro statistické účely, u jednotek typů a), b), c), d) a e) uvedených v části II, pokud vypočtená elektřina z kombinované výroby tepla a elektřiny nepřekročí celkovou výrobu elektřiny dané jednotky:

Typ jednotky	Předpokládaný poměr elektřiny a tepla, C
Paroplynové zařízení s rekupe- rací tepla	0,95
Parní protitlaková turbína	0,45
Parní kondenzační odběrová turbína	0,45
Plynová turbína s rekuperací tepla	0,55
Spalovací motor	0,75

Pokud členské státy zavedou náhradní hodnoty pro poměr elektřiny a tepla pro jednotky typů f), g), h), i), j) a k) uvedené v části II, musí být tyto předpokládané hodnoty zveřejněny a oznámeny Komisi.

- c) Pokud je určitý podíl energetického obsahu spotřeby paliva v procesu kombinované výroby tepla a elektřiny zpětně získán v chemikáliích a recyklován, lze jej odečíst od spotřeby paliva před výpočtem celkové účinnosti uvedeným v písmenech a) a b).
- d) Členské státy mohou určit poměr elektřiny a tepla jako poměr mezi elektřinou a užitečným teplem při kombinovaném provozu při nižší kapacitě pomocí provozních údajů konkrétní jednotky.
- e) Členské státy mohou používat pro účel výpočtů podle písmen a) a b) jiná období než jeden rok.

Část II

Technologie kombinované výroby tepla a elektřiny, na které se vztahuje tato směrnice

- a) paroplynové zařízení s rekuperací tepla;
- b) parní protitlaková turbína;
- c) parní kondenzační odběrová turbína;
- d) plynová turbína s rekuperací tepla;
- e) spalovací motor;
- f) mikroturbíny;
- g) Stirlingovy motory;
- h) palivové články;
- i) parní stroje;
- j) organické Rankinovy cykly;
- k) jakýkoli jiný typ technologie nebo její kombinace spadající pod definici uvedenou v čl. 2 bodě 30.

Při provádění a uplatňování obecných zásad pro výpočet elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny členské státy použijí podrobné pokyny stanovené rozhodnutím Komise 2008/952/ES ze dne 19. listopadu 2008 stanovujícím podrobné pokyny pro provádění a uplatňování přílohy II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, 17.12.2008, s. 55.

PŘÍLOHA II

METODIKA URČOVÁNÍ ÚČINNOSTI PROCESU KOMBINOVANÉ VÝROBY TEPLA A ELEKTŘINY

Hodnoty pro výpočet účinnosti kombinované výroby tepla a elektřiny a úspor primární energie se určují na základě očekávaného nebo skutečného provozu dané jednotky za běžných provozních podmínek.

a) Vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny

Pro účely této směrnice musí vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny splňovat tato kritéria:

- kombinovaná výroba tepla a elektřiny z kogeneračních jednotek musí zajišťovat úspory primární energie vypočtené podle písmene b) ve výši alespoň 10 % ve srovnání s referenčními údaji pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny,
- výrobu z kogeneračních jednotek malého výkonu a mikrokogeneračních jednotek, která zajišťuje úspory primární energie, je možno kvalifikovat jako vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny.

b) Výpočet úspor primární energie

Výše úspor primární energie zajišťovaných kombinovanou výrobou tepla a elektřiny podle přílohy I se vypočte na základě tohoto vzorce:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

kde:

PES představuje úspory primární energie;

$CHP H_{\eta}$ je účinnost tepla pocházejícího z kombinované výroby tepla a elektřiny určená jako roční výstup užitečného tepla dělený spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu užitečného tepla a elektřiny pocházejících z kombinované výroby tepla a elektřiny;

$Ref H_{\eta}$ je referenční hodnota účinnosti pro oddělenou výrobu tepla;

$CHP E_{\eta}$ je elektrická účinnost kombinované výroby tepla a elektřiny určená jako roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu užitečného tepla i elektřiny pocházejících z kombinované výroby tepla a elektřiny. Pokud kogenerační jednotka vyrábí mechanickou energii, může být roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny zvýšena o dodatečný prvek představující množství elektřiny ekvivalentní této mechanické energii. Tento dodatečný prvek nezakládá právo na vydání záruk původu podle čl. 14 odst. 10;

$Ref E_{\eta}$ je referenční hodnota účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny.

c) Výpočty úspor energie pomocí alternativního výpočtu

Členské státy mohou vypočítat úspory primární energie z výroby tepla a elektrické a mechanické energie níže uvedeným způsobem, aniž by použily přílohu I, k vyloučení částí tepla a elektřiny u stejného procesu, které nepocházejí z kombinované výroby tepla a elektřiny. Tuto výrobu lze považovat za vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, pokud splňuje kritéria účinnosti uvedená v písmeni a) této přílohy a pokud u kogenerační jednotky s kapacitou elektrické energie vyšší než 25 MW je celková účinnost vyšší než 70 %. Specifikace množství elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny v rámci takové výroby se však pro účely vydání záruk původu a pro statistické účely určuje podle přílohy I.

Pokud se úspory primární energie na výrobní proces vypočítávají způsobem uvedeným výše, úspory primární energie se vypočtou pomocí vzorce uvedeného v písmeni b) této přílohy s tím, že místo „CHP $H\eta$ “ se dosadí „ $H\eta$ “ a místo „CHP $E\eta$ “ se dosadí „ $E\eta$ “, kde:

$H\eta$ je tepelná účinnost výrobního procesu určená jako roční výroba tepla dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu tepla a elektřiny;

$E\eta$ je elektrická účinnost výrobního procesu určená jako roční výroba elektřiny dělená spotřebou paliva použitého k výrobě objemu výstupu tepla i elektřiny. Pokud kogenerační jednotka vyrábí mechanickou energii, může být roční výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny zvýšena o dodatečný prvek představující množství elektřiny ekvivalentní této mechanické energii. Tento dodatečný prvek nezakládá právo na vydání záruk původu podle čl. 14 odst. 10.

- d) Členské státy mohou používat pro účely výpočtů podle písmen b) a c) této přílohy jiná období než jeden rok.
- e) Výpočet úspor primární energie pro mikrokogenerační jednotky může být založen na ověřených údajích.
- f) Referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny

Tyto harmonizované referenční hodnoty účinnosti se skládají z matice hodnot odlišených podle příslušných faktorů, včetně roku výstavby a druhů paliva, a musí se zakládat na řádně zdokumentovaném rozboru, který mimo jiné zohlední provozní údaje za reálných podmínek, směs paliva a klimatické podmínky, jakož i použité technologie kombinované výroby tepla a elektřiny.

Referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla a elektřiny podle vzorce uvedeného v písmeni b) stanoví provozní účinnost oddělené výroby tepla a elektřiny, která má být nahrazena kombinovanou výrobou tepla a elektřiny.

Referenční hodnoty účinnosti se vypočtou podle těchto zásad:

1. Pro kogenerační jednotky vychází srovnání s oddělenou výrobou elektřiny ze zásady, že se srovnávají tytéž kategorie paliva.
2. Každá kogenerační jednotka se srovnává s nejlepší a ekonomicky odůvodnitelnou technologií oddělené výroby tepla a elektřiny dostupnou na trhu v roce výstavby kogenerační jednotky.
3. Referenční hodnoty účinnosti kogeneračních jednotek starších deseti let se stanoví ve výši referenčních hodnot jednotek starších deset let.
4. Referenční hodnoty účinnosti oddělené výroby elektřiny a výroby tepla musí odrážet klimatické rozdíly existující mezi členskými státy.

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY NA ENERGETICKOU ÚČINNOST PRO NÁKUP VÝROBKŮ, SLUŽEB A BUDOV ÚSTŘEDNÍMI VLÁDNÍMI INSTITUCEMI

Ústřední vládní instituce, které nakupují výrobky, služby nebo budovy, je-li to v souladu s nákladovou efektivností, ekonomickou proveditelností, udržitelností v širším smyslu, technickou způsobilostí, jakož i dostatečnou hospodářskou soutěží:

- a) pokud výrobek spadá do působnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého na základě směrnice 2010/30/EU nebo do působnosti související prováděcí směrnice Komise, nakupují pouze výrobky splňující kritérium nejvyšší možné třídy energetické účinnosti, a to s ohledem na potřebu zajištění dostatečné hospodářské soutěže;
- b) pokud výrobek, který nespadá pod písmeno a), spadá do působnosti prováděcího opatření v rámci směrnice 2009/125/ES přijatého po vstupu této směrnice v platnost, nakupují pouze výrobky splňující kritéria energetické účinnosti stanovená v uvedeném prováděcím opatření;
- c) nakupují kancelářské přístroje spadající do působnosti rozhodnutí Rady 2006/1005/ES ze dne 18. prosince 2006 o uzavření Dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropským společenstvím o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky ⁽¹⁾, jež splňují požadavky energetické účinnosti, které nejsou méně náročné než požadavky uvedené v příloze C dohody přiložené k uvedenému rozhodnutí;
- d) nakupují pouze pneumatiky, jež splňují kritérium nejvyšší třídy energetické účinnosti spotřeby paliv definované nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry ⁽²⁾. Tento požadavek nebrání veřejným subjektům, aby v případech odůvodněných bezpečností nebo ochranou veřejného zdraví nakupovaly pneumatiky v nejvyšší třídě přílnavosti za mokra nebo nejvyšší třídě vnějšího hluku odvalování;
- e) při vypisování veřejných soutěží na poskytování služeb vyžadují, aby poskytovatelé služeb používali pro účely poskytování dotyčných služeb pouze výrobky, jež splňují požadavky uvedené v písmenech a) až d). Tento požadavek se vztahuje pouze na nové výrobky, které poskytovatelé služeb zakoupí částečně nebo zcela pro účely poskytování dotyčné služby;
- f) nakupují pouze budovy, jež splňují alespoň minimální požadavky energetické náročnosti podle čl. 5 odst. 1, nebo uzavírají nové nájemní smlouvy pro tyto budovy, ledaže je účelem koupě:
 - i) rozsáhlá renovace nebo demolice,
 - ii) odprodej budovy veřejným subjektem bez jejího využití pro vlastní účely tohoto subjektu nebo
 - iii) její zachování jakožto úředně chráněné stavby jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k její zvláštní architektonické nebo historické hodnotě.

Plnění těchto požadavků se ověří pomocí certifikátů energetické náročnosti podle článku 11 směrnice 2010/31/EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 46.

PŘÍLOHA IV

ENERGETICKÝ OBSAH VYBRANÝCH PALIV PRO KONEČNOU SPOTŘEBU – PŘEVODNÍ TABULKA ⁽¹⁾

Energetická komodita	kJ (NCV)	kgoe (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koksu	28 500	0,676	7,917
1 kg černého uhlí	17 200 – 30 700	0,411 – 0,733	4,778 – 8,528
1 kg hnědouhelných briket	20 000	0,478	5,556
1 kg černého lignitu	10 500 – 21 000	0,251 – 0,502	2,917 – 5,833
1 kg hnědého uhlí	5 600 – 10 500	0,134 – 0,251	1,556 – 2,917
1 kg ropné břidlice	8 000 – 9 000	0,191 – 0,215	2,222 – 2,500
1 kg rašeliny	7 800 – 13 800	0,186 – 0,330	2,167 – 3,833
1 kg rašelinových briket	16 000 – 16 800	0,382 – 0,401	4,444 – 4,667
1 kg zbytkového topného oleje (těžký topný olej)	40 000	0,955	11,111
1 kg lehkého topného oleje	42 300	1,010	11,750
1 kg pohonné hmoty (benzín)	44 000	1,051	12,222
1 kg parafínu	40 000	0,955	11,111
1 kg zkapalněného ropného plynu	46 000	1,099	12,778
1 kg zemního plynu ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg zkapalněného zemního plynu	45 190	1,079	12,553
1 kg dřeva (25% vlhkost) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg pelet / dřevěných briket	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadu	7 400 – 10 700	0,177 – 0,256	2,056 – 2,972
1 MJ výhřevnosti	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektřiny	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Zdroj: Eurostat

⁽¹⁾ 93 % metanu.⁽²⁾ Členské státy mohou použít jiné hodnoty v závislosti na typu dřeva, který je v daném členském státě používán nejčastěji.⁽³⁾ Použije se pro výpočet úspor energie vyjádřených v primární energii s využitím přístupu zdola nahoru založeného na konečné spotřebě energie. Pro úspory udané v kWh elektřiny mohou členské státy použít standardní koeficient 2,5. Členské státy mohou v odůvodněných případech použít jiný koeficient.⁽¹⁾ Členské státy mohou v odůvodněných případech použít jiné převodní koeficienty.

PŘÍLOHA V

Společné metody a zásady pro výpočet dopadu systémů povinného zvyšování energetické účinnosti nebo jiných opatření podle čl. 7 odst. 1, 2 a 9 a čl. 20 odst. 6.

1. Metody pro výpočet úspor energie pro účely čl. 7 odst. 1 a 2 a odst. 9 druhém pododstavci písm. b), c), d), e) a f) a čl. 20 odst. 6.

Pro výpočet úspor energie mohou povinné, zúčastněné nebo pověřené strany či prováděcí veřejné orgány použít jednu nebo více z těchto metod:

- a) očekávané úspory, s poukazem na výsledky předchozích nezávisle sledovaných energetických zlepšení v obdobných zařízeních. Generický přístup je v tomto případě definován jako „ex ante“;
 - b) měřené úspory, podle kterých se úspory ze zavedení opatření, nebo balíčku opatření, určují zaznamenáváním skutečného snížení spotřeby energie s řádným zohledněním faktorů, jako je adicionalita, obydlenost budov, úroveň výroby a povětrnostní podmínky, jež mohou ovlivnit spotřebu. Generický přístup je v tomto případě definován jako „ex post“;
 - c) poměrné úspory, při nichž se používají technicko-inženýrské odhady. Tento přístup lze použít pouze v případech, kdy je stanovení spolehlivých měřených údajů pro konkrétní zařízení obtížné nebo neúměrně drahé, např. při nahrazení kompresoru nebo elektrického motoru jiným, jehož výkon v kWh se liší od výkonu, pro který byly naměřeny nezávislé hodnoty úspor, nebo pokud stanovení údajů probíhá na základě metodik a kritérií stanovených na vnitrostátní úrovni kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nezávislými na dotčených povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
 - d) zkoumané úspory, kdy se určuje reakce spotřebitelů na poradenství, informační kampaně, systémy označování štítky či systémy certifikace nebo na inteligentní měření spotřeby. Tento přístup je možné použít pouze pro úspory vyplývající ze změn chování spotřebitelů. Nelze jej použít u úspor v důsledku zavedení fyzických opatření.
2. Při stanovování úspor energie v případě opatření v zájmu energetické účinnosti pro účely čl. 7 odst. 1 a 2 a odst. 9 druhém pododstavci písm. b), c), d), e) a f) a čl. 20 odst. 6 se použijí tyto zásady:
 - a) ocenit lze pouze úspory překračující tyto úrovně:
 - i) výkonnostní emisní normy Unie pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla vyplývající z provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel ⁽²⁾,
 - ii) požadavky Unie na odstranění z trhu některých výrobků spojených se spotřebou energie vyplývající z provádění prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES a
 - b) členské státy se pro účely zohlednění klimatických rozdílů mezi regiony mohou rozhodnout, že přizpůsobí úspory energie standardní hodnotě či přizpůsobí odlišné úspory energie v souladu s teplotními rozdíly mezi regiony;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1.

- c) činnosti povinné, zúčastněné nebo pověřené strany musí prokazatelně dostačovat k dosažení uplatňovaných úspor;
- d) úspory, které jsou výsledkem individuálního opatření, může uplatňovat pouze jedna strana;
- e) při výpočtu úspor energie se přihlíží k životnímu cyklu úspor. To lze učinit součtem úspor, jichž bude jednotlivými individuálními opatřeními dosaženo mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020. Alternativně mohou členské státy přijmout jinou metodu, u níž se předpokládá dosažení alespoň stejného celkového objemu úspor. Při použití jiných metod členské státy zajistí, aby celkový objem úspor energie vypočtený pomocí těchto jiných metod nebyl vyšší než objem úspor energie, který by byl výsledkem výpočtu provedeného součtem úspor, jichž bude dosaženo jednotlivými individuálními opatřeními mezi dnem jejich provedení a 31. prosincem 2020. Členské státy ve svém prvním vnitrostátním akčním plánu energetické účinnosti podle přílohy XIV této směrnice podrobně popíší, jaké jiné metody použily a jakým způsobem zajistily splnění tohoto závazného požadavku na výpočet; a
- f) opatření povinných, zúčastněných nebo pověřených stran, ať už individuální, či společná, jejichž cílem je dosáhnout trvalé změny výrobků, zařízení či trhů směrem k vyšší úrovni energetické účinnosti, jsou povolena; a
- g) členské státy při podpoře přijímání opatření v zájmu energetické účinnosti zajistí zachování norem kvality pro výrobky, služby a zavádění opatření. V případech, kdy tyto normy neexistují, členské státy spolupracují s povinnými, zúčastněnými nebo pověřenými stranami na jejich zavedení.
3. Při stanovování úspor energie v důsledku opatření uplatňovaných podle čl. 7 odst. 9 druhého pododstavce písm. a) se použijí tyto zásady:
- a) zohlední se pouze úspory energie, jichž bylo dosaženo daňovými opatřeními, která překračují minimální úroveň zdanění platné pro paliva, jak to vyžaduje směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ⁽¹⁾ nebo směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽²⁾;
- b) pro výpočet dopadu se použijí aktuální a reprezentativní úřední údaje o elasticitě cen; a
- c) úspory energie vyplývající z doprovodných nástrojů daňové politiky, včetně fiskálních pobídek nebo plateb do fondu, se započítávají zvlášť.
4. Oznámení metodiky
- Členské státy do 5. prosince 2013 oznámí Komisi své navrhované podrobné metodiky pro fungování systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a pro účely čl. 7 odst. 9 a čl. 20 odst. 6. Tato oznámení, vyjma případů týkajících se daní, obsahují informace o:
- a) povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách nebo prováděcích veřejných orgánech;
- b) cílových odvětvích;
- c) úrovni cíle úspor energie nebo očekávaných úspor, jichž má být dosaženo v rámci celého období i v rámci dílčích období;
- d) délce kontrolního období a dílčích období;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- e) kategoriích způsobilých opatření;
- f) metodice výpočtu, včetně toho, jak bude určována adicionalita a významnost a jaké metodiky a kritéria se použijí pro inženýrské odhady;
- g) životním cyklu opatření;
- h) přístupu přijatém za účelem řešení klimatických rozdílů v rámci jednotlivých členských států;
- i) normách kvality;
- j) protokolech sledování a ověřování a o způsobu, jakým je zajištěna jejich nezávislost na povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
- k) protokolech o auditu a
- l) způsobu zohlednění potřeby splnit požadavek podle čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce.

V případech týkajících se daní obsahuje oznámení informace o:

- a) cílových odvětvích a segmentech daňových poplatníků;
 - b) prováděcím veřejném orgánu;
 - c) očekávaných úsporách, jichž má být dosaženo;
 - d) délce trvání daňového opatření a dílčích obdobích a
 - e) metodice výpočtu, včetně toho, které elasticity cen jsou použity.
-

PŘÍLOHA VI

Minimální kritéria pro energetické audity včetně energetických auditů prováděných jako součást systémů hospodaření s energií

Energetické audity uvedené v článku 8 jsou založeny na těchto zásadách:

- a) jsou založeny na aktuálních, naměřených, zpětně zjištěných provozních údajích o spotřebě energie a (v případě elektřiny) profilech zatížení;
- b) obsahují podrobný přezkum profilu energetické spotřeby budov či skupin budov, průmyslových provozů či zařízení včetně dopravy;
- c) vychází, je-li to možné, z analýzy nákladů životního cyklu a nikoli jen z prosté doby návratnosti, a tak zohledňují dlouhodobé úspory, zbytkové hodnoty dlouhodobých investic a diskontní sazby;
- d) jsou přiměřené a dostatečně reprezentativní, aby umožnily vyvození spolehlivých závěrů o celkové energetické náročnosti a spolehlivé určení nejvýraznějších možností zlepšení.

Energetické audity umožňují provádění podrobných a ověřených výpočtů pro navrhovaná opatření, a tak poskytují jasné informace o možných úsporách.

Údaje používané v energetických auditech musí být možné uchovávat pro provádění analýz předchozího vývoje a sledování náročnosti.

PŘÍLOHA VII

Minimální požadavky na vyúčtování a informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby

1. Minimální požadavky pro vyúčtování

1.1 Vyúčtování na základě skutečné spotřeby

Aby koneční zákazníci mohli svou spotřebu energie regulovat, mělo by být vyúčtování prováděno na základě skutečné spotřeby alespoň jednou ročně a informace o vyúčtování by měly být poskytovány alespoň jednou za čtvrt roku, a to na požádání nebo pokud si spotřebitelé zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně. Z tohoto požadavku lze vyjmout plyn užívaný pouze pro účely vaření.

1.2 Minimální informace obsažené ve vyúčtování

Členské státy zajistí, aby v případě potřeby koneční zákazníci měli ve svých vyúčtováních, smlouvách, transakcích a stvrzenkách na distribučních místech k dispozici v jasné a pochopitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie;
- b) srovnání aktuální spotřeby energie konečného zákazníka se spotřebou za stejné období předchozího roku, nejlépe v grafické podobě;
- c) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž jsou dostupné informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o energetických spotřebičích.

Členské státy kromě toho v případech, kdy je to možné a přínosné, zajistí, aby koneční zákazníci měli ve svých vyúčtováních, smlouvách, transakcích a stvrzenkách na distribučních místech k dispozici v jasné a pochopitelné podobě srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným zákazníkem stejné uživatelské kategorie.

1.3 Poradenství týkající se energetické účinnosti doprovázející vyúčtování a další informace pro konečné zákazníky

Při zasílání smluv a změn ve smlouvách a ve vyúčtování, které zákazníci dostávají, nebo na internetových stránkách určených jednotlivým zákazníkům informují distributoři energie, provozovatelé distribučních soustav a maloobchodní prodejci energie své zákazníky jasně a srozumitelně o kontaktních údajích nezávislých středisek pro poskytování poradenství spotřebitelům, energetických agentur nebo podobných institucí, včetně jejich internetových adres, kde mohou získat poradenství ohledně dostupných opatření v zájmu energetické účinnosti, srovnávacích profilů pro jejich spotřebu energie a technických údajů o energetických spotřebičích, které mohou pomoci snížit spotřebu těchto spotřebičů.

PŘÍLOHA VIII

Potenciál pro účinnost v oblasti vytápění a chlazení

1. Komplexní posouzení vnitrostátních potenciálů pro vytápění a chlazení podle čl. 14 odst. 1 zahrnuje:
 - a) popis poptávky po vytápění a chlazení;
 - b) prognózu vývoje této poptávky v příštích 10 letech zejména s ohledem na vývoj poptávky, pokud jde o budovy a jednotlivá odvětví průmyslu;
 - c) mapu území státu, která při zachování důvěrnosti informací, jež mají z obchodního hlediska citlivou povahu, uvádí:
 - i) místa poptávky vytápění a chlazení, včetně
 - měst a příměstských oblastí s hustotou obyvatelstva 0,3 nebo vyšší a
 - průmyslových zón s celkovou roční spotřebou vytápění a chlazení více než 20 GWh,
 - ii) stávající a plánovanou infrastrukturu pro dálkové vytápění a chlazení,
 - iii) možná místa nabídky vytápění a chlazení, včetně
 - zařízení pro výrobu elektřiny, jejichž celková roční výroba elektřiny dosahuje více než 20 GWh, a
 - spaloven odpadů,
 - stávajících a plánovaných zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny užívajících technologie uvedené v části II přílohy I a zařízení dálkového vytápění;
 - d) určení poptávky po vytápění a chlazení, která by mohla být uspokojena vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, včetně mikrokogenerace v domácnostech, a dálkovým vytápěním a chlazením;
 - e) určení potenciálu pro další vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, a to i pomocí rekonstrukce stávající a výstavby nové generace zařízení a průmyslových zařízení nebo jiných zařízení produkujících odpadní teplo;
 - f) určení potenciálu energetické účinnosti infrastruktury dálkového vytápění a chlazení;
 - g) strategie, politiky a opatření, jež mají být přijaty v období do roku 2020 a do roku 2030 k využití potenciálu podle písmene e), s cílem uspokojit poptávku podle písmene d), případně včetně návrhů na:
 - i) zvýšení podílu kombinované výroby tepla a elektřiny při výrobě tepla a chlazení a při výrobě elektřiny,
 - ii) rozvoj účinné infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení s cílem přizpůsobit se rozvoji vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a využití vytápění a chlazení z odpadního tepla a obnovitelných zdrojů energie,
 - iii) podporu umístění nových tepelných elektráren a průmyslových podniků produkujících odpadní teplo do míst, kde bude rekuperováno maximální množství dostupného odpadního tepla s cílem uspokojit stávající nebo předpokládanou poptávku po teple a chlazení,

- iv) podporu umístění nových obytných zón nebo nových průmyslových podniků, které při výrobních procesech spotřebovávají teplo, do míst, kde může dostupné odpadní teplo zjištěné při komplexním posouzení přispět ke splnění jejich poptávky po teple a chlazení. Mohlo by se jednat o návrhy podporující seskupení několika jednotlivých zařízení do téže lokality s cílem zajistit optimální sladění poptávky a nabídky tepla a chlazení,
 - v) podporu připojení tepelných elektráren, průmyslových podniků produkujících odpadní teplo, spaloven odpadů a dalších zařízení zabývajících se přeměnou odpadů na energii k místní síti dálkového vytápění nebo chlazení,
 - vi) podporu připojení obytných zón a průmyslových podniků, které při výrobních procesech spotřebovávají teplo, k místní síti dálkového vytápění nebo chlazení;
 - h) podíl vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny a zjištěný potenciál a dosažený pokrok podle směrnice 2004/8/ES;
 - i) odhad množství ušetřené primární energie;
 - j) odhad případných opatření veřejné podpory pro vytápění a chlazení, s ročním rozpočtem a vymezením prvku možné podpory. Tím není dotčeno oddělené oznámení režimů veřejné podpory pro účely posouzení státní podpory.
2. Komplexní posouzení může být ve vhodné míře sestaveno jako souhrn regionálních nebo místních plánů a strategií.
-

PŘÍLOHA IX

ANALÝZA NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

Část 1

Obecné zásady pro analýzu nákladů a přínosů

Účelem vypracování analýzy nákladů a přínosů ve vztahu k opatřením na podporu účinnosti při vytápění a chlazení, jak je uvedeno v čl. 14 odst. 3, je poskytnout základ pro rozhodnutí, jehož cílem je kvalifikované stanovení priorit, pokud jde o omezené zdroje na úrovni společnosti.

Analýza nákladů a přínosů se může týkat buď posouzení jednotlivého projektu, nebo skupiny projektů v rámci širšího místního, regionálního nebo vnitrostátního posouzení s cílem stanovit pro danou zeměpisnou oblast pro účely plánování vytápění optimální variantu dodávek tepla nebo chlazení z hlediska nákladové efektivity a přínosů.

Analýza nákladů a přínosů pro účely čl. 14 odst. 3 zahrnuje ekonomickou analýzu zaměřenou na socioekonomické a environmentální faktory.

Analýza nákladů a přínosů zahrnuje tyto kroky a aspekty:

a) Stanovení ohraničení systému a zeměpisného ohraničení

Příslušný energetický systém je určen rozsahem dotyčné analýzy nákladů a přínosů. Zeměpisné ohraničení se vztahuje na vhodnou a jasně vymezenou zeměpisnou oblast, např. určitý region nebo metropolitní oblast, s cílem vyhnout se v případě jednotlivých projektů volbě nedostatečně optimalizovaných řešení.

b) Integrovaný přístup k variantám poptávky a nabídky

V analýze nákladů a přínosů se s využitím dostupných údajů zohlední všechny příslušné zdroje nabídky, jež jsou v rámci konkrétního systémového a zeměpisného ohraničení k dispozici, včetně odpadního tepla pocházejícího z výroby elektřiny, průmyslových zařízení a energie z obnovitelných zdrojů, a charakteristické rysy v oblasti poptávky po teple a chlazení, jakož i související trendy.

c) Vytvoření výchozí úrovně

Výchozí úroveň má sloužit jako referenční bod pro vyhodnocování alternativních scénářů.

d) Určení alternativních scénářů

Zváží se všechny příslušné alternativy k výchozí úrovni. Scénáře, jež nejsou proveditelné z technických nebo finančních důvodů, v důsledku vnitrostátních předpisů nebo časových omezení, lze vyloučit v rané fázi analýzy nákladů a přínosů, pokud tyto důvody vycházejí z pečlivých, zřejmých a řádně doložených posouzení.

Při analýze nákladů a přínosů by se jako alternativní scénáře k výchozí úrovni měly zohlednit pouze vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné dálkové vytápění a chlazení nebo varianty účinných individuálních dodávek vytápění nebo chlazení.

e) Metoda pro výpočet čistých přínosů

i) Celkové dlouhodobé náklady a přínosy variant dodávek tepla nebo chlazení se posoudí a porovnají.

ii) Kritériem pro výpočet je kritérium čisté současné hodnoty.

iii) Zvolí se takový časový horizont, aby byly zahrnuty veškeré příslušné náklady a přínosy scénářů. Například pro plynovou elektrárnu by vhodným časovým horizontem mohla být doba 25 let, pro systém dálkového vytápění doba 30 let nebo pro topná zařízení, jako jsou kotle, doba 20 let.

f) Výpočet a prognózy cen a jiné odhady pro ekonomickou analýzu

i) Členské státy poskytnou pro účely analýzy nákladů a přínosů odhady týkající se cen důležitých vstupních a výstupních faktorů a diskontních sazeb.

- ii) Diskontní sazba použitá při ekonomické analýze pro výpočet čisté současné hodnoty se zvolí na základě evropských nebo vnitrostátních pokynů ⁽¹⁾.
- iii) Členské státy podle potřeby použijí vnitrostátní, evropské či mezinárodní prognózy vývoje cen energií ve svém celostátním, regionálním nebo místním kontextu.
- iv) Ceny použité v ekonomické analýze musí odrážet skutečné socioekonomické náklady a přínosy a měly by v maximální možné míře zahrnovat externí náklady, jako jsou účinky v oblasti životního prostředí nebo zdraví, tedy pokud existuje tržní cena nebo pokud je již zahrnuta v evropských nebo vnitrostátních předpisech.

g) Ekonomická analýza: soupis účinků

Ekonomická analýza zohlední všechny příslušné ekonomické účinky.

V analyzovaných scénářích mohou členské státy v procesu rozhodování posoudit a zohlednit náklady a úspory energie vyplývající ze zvýšené pružnosti dodávek energie a z optimálnějšího provozu elektroenergetických sítí včetně nákladů, které nevzniknou, a úspor vyplývajících z omezení investic do infrastruktury.

Zohledňované náklady a přínosy zahrnují alespoň:

i) Přínosy

- hodnotu výstupu pro spotřebitele (teplo a elektřina),
- v maximální možné míře vnější přínosy, jako jsou přínosy v oblasti životního prostředí nebo zdraví.

ii) Náklady

- kapitálové náklady na zařízení a vybavení,
- kapitálové náklady souvisejících energetických sítí,
- variabilní a fixní provozní náklady,
- náklady na energie,
- v maximální možné míře náklady v důsledku účinků v oblasti životního prostředí a zdraví.

h) Analýza citlivosti:

Provede se analýza citlivosti za účelem posouzení nákladů a přínosů projektu nebo skupiny projektů na základě odlišných cen energií, diskontních sazeb a jiných variabilních faktorů, jež mají významný dopad na výsledek výpočtů.

Členské státy určí příslušné orgány pověřené prováděním analýz nákladů a přínosů podle článku 14. Mohou vyžadovat, aby příslušné místní, regionální a vnitrostátní orgány nebo provozovatelé jednotlivých zařízení provedli ekonomickou a finanční analýzu. Poskytnou podrobné údaje o metodách a odhadech v souladu s touto přílohou a stanoví a zveřejní postupy pro provádění ekonomické analýzy.

Část 2

Zásady pro účely čl. 14 odst. 5 a 7

Analýzy nákladů a přínosů poskytují informace pro účely opatření uvedených v čl. 14 odst. 5 a 7:

Pokud je plánováno zařízení pro samostatnou výrobu elektřiny nebo zařízení bez rekuperace tepla, provede se porovnání plánovaného zařízení nebo plánované rekonstrukce s rovnocenným zařízením, které vyrábí stejné množství elektřiny nebo procesního tepla, avšak disponuje systémem rekuperace odpadního tepla a dodává teplo prostřednictvím vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo sítí dálkového vytápění a chlazení.

Posouzení v rámci daného zeměpisného ohraničení zohlední plánované zařízení a jakékoli vhodné existující či potenciální místo poptávky po teple, jež by tímto zařízením mohlo být zásobováno, a to s ohledem na rozumné možnosti (například technickou proveditelnost a vzdálenost).

⁽¹⁾ Národní diskontní sazba zvolená pro účely ekonomické analýzy by měla zohledňovat údaje poskytnuté Evropskou centrální bankou.

Ohraničení systému se stanoví tak, aby zahrnulo plánované zařízení a tepelná zatížení, jako například budovu či budovy a průmyslový proces. V rámci tohoto ohraničení systému se stanoví a porovnají celkové náklady na poskytování tepla a elektřiny pro oba případy.

Tepelná zatížení zahrnují stávající tepelná zatížení, například průmyslová zařízení nebo stávající systém dálkového vytápění, a v městských oblastech rovněž tepelné zatížení a náklady, jež by vznikly, pokud by skupina budov nebo část města byly vybaveny novou sítí dálkového vytápění nebo by došlo k jejich napojení na novou síť dálkového vytápění.

Analýza nákladů a přínosů vychází z popisu plánovaného zařízení a srovnávacího zařízení nebo srovnávacích zařízení, jenž zahrnuje elektrický, případně tepelný výkon, druh paliva, plánované použití a plánovaný roční počet provozních hodin, umístění a poptávku po elektřině a teple.

Pro účely daného srovnání se zohlední poptávka po tepelné energii a druhy vytápění a chlazení používané místy poptávky po teple nacházejícími se v okolí. Do srovnání jsou zahrnuty náklady infrastruktury pro plánované i srovnávací zařízení.

Analýza nákladů a přínosů pro účely čl. 14 odst. 5 zahrnuje ekonomickou analýzu zaměřenou na finanční analýzu odražející skutečné transakce peněžních toků vyplývající z investic do jednotlivých zařízení a z jejich provozu.

Projekty s kladným výsledkem analýzy nákladů a přínosů jsou takové projekty, u nichž je součet diskontovaných přínosů v ekonomické a finanční analýze vyšší než součet diskontovaných nákladů (čistý přínos).

Členské státy stanoví hlavní zásady pro metodiku, odhady a časový horizont pro ekonomickou analýzu.

Členské státy mohou požadovat, aby společnosti odpovědné za provoz tepelných elektráren, průmyslových podniků, sítí dálkového vytápění a chlazení, nebo jiné strany, na něž má vliv vymezené ohraničení systému a zeměpisné ohraničení, poskytly údaje, jež budou využity při posuzování nákladů a přínosů jednotlivých zařízení.

PŘÍLOHA X

Záruka původu elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny

- a) Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby:
- i) záruka původu elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny:
 - umožňovala výrobcům prokazovat, že elektřina, kterou prodávají, je vyrobena z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, a byla za tímto účelem vydávána na žádost výrobce,
 - byla přesná, spolehlivá a zabezpečená proti podvodu,
 - byla vydávána, přenášena a zrušována elektronicky,
 - ii) tatáž energetická jednotka z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny byla zohledněna pouze jednou.
- b) Záruka původu podle čl. 14 odst. 10 obsahuje alespoň tyto informace:
- i) základní údaje, umístění, typ a výkon (tepelný a elektrický) zařízení, ve kterém byla energie vyrobena,
 - ii) data a místa výroby,
 - iii) nižší výhřevnost zdroje paliva, ze kterého byla elektřina vyrobena,
 - iv) množství a využití tepla vyrobeného spolu s elektřinou,
 - v) množství elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny podle přílohy II, na kterou se vztahuje záruka,
 - vi) úspory primární energie vypočtené podle přílohy II a založené na harmonizovaných referenčních hodnotách účinnosti uvedených v písmenu f) přílohy II,
 - vii) nominální elektrickou a tepelnou účinnost zařízení,
 - viii) zda zařízení obdrželo investiční podporu a v jaké výši,
 - ix) zda energetická jednotka obdržela jinou podporu ze strany vnitrostátního režimu podpory a v jaké výši a druh režimu podpory,
 - x) datum uvedení zařízení do provozu a
 - xi) datum a zemi vydání a jedinečné identifikační číslo.

Záruka původu se standardně vystavuje pro 1 MWh. Týká se čistého elektrického výkonu měřeného na hranici zařízení a předaného do elektrické sítě.

PŘÍLOHA XI

Kritéria energetické účinnosti pro regulaci energetické sítě a pro sazby v elektroenergetických sítích

1. Sítové sazby odrážejí náklady související s úsporami nákladů v sítích dosaženými na straně poptávky a na základě opatření reagujících na poptávku a na základě distribuované výroby energie, včetně úspor v důsledku snížení nákladů na dodání nebo investic do sítí a optimálnějšího provozování sítě.
2. Regulace sítě a sazby nebrání provozovatelům sítí či maloobchodním prodejcům ve zpřístupňování systémových služeb pro opatření reagující na poptávku, řízení poptávky a distribuovanou výrobu energie na organizovaných trzích s elektřinou, zejména:
 - a) posunutí zatížení ze strany konečných zákazníků z doby špičky na dobu mimo špičku s ohledem na dostupnost energie vyráběné z obnovitelných zdrojů, energie z kombinované výroby tepla a elektřiny a distribuované výroby energie;
 - b) úspory energie v důsledku reakce agregátorů energie na poptávku rozptýlených spotřebitelů;
 - c) snížení poptávky v důsledku opatření v zájmu energetické účinnosti prováděných poskytovateli energetických služeb, včetně společností poskytujících energetické služby;
 - d) připojení a řízení odběru z výrobních zdrojů při nižších napětích;
 - e) připojení výrobních zdrojů nacházejících se blíže míst spotřeby a
 - f) skladování energie.

Pro účely tohoto ustanovení termín „organizované trhy s elektřinou“ zahrnuje mimoburzovní trhy a burzy s elektřinou pro obchodování s energií, kapacitou, vyrovnávací kapacitou a pomocnými službami ve všech časových rámcích včetně termínovaných, denních a vnitrodenních trhů.
3. Sítové či maloobchodní sazby mohou podporovat dynamickou tvorbu cen v rámci opatření reagujících na poptávku konečných zákazníků, například:
 - a) sazby stanovené v závislosti na době používání;
 - b) ceny v době vrcholné špičky;
 - c) ceny v reálném čase a
 - d) úlevy za snížení odběru v době špiček.

PŘÍLOHA XII

**POŽADAVKY NA ENERGETICKOU ÚČINNOST PRO PROVOZOVATELE PŘENOSOVÝCH SOUSTAV
A PROVOZOVATELE DISTRIBUČNÍCH SOUSTAV**

Provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav musí:

- a) vypracovat a zveřejnit svá standardní pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení k elektrické síti a posílení sítě, zlepšení provozu sítě a pravidla pro nediskriminační uplatňování kodexů sítě, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené distribuční soustavy elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;
- b) poskytnout každému novému výrobcí elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, který chce být připojen k soustavě, komplexní a nezbytné informace, které potřebuje, včetně:
 - i) komplexního a podrobného odhadu nákladů souvisejících s připojením,
 - ii) přiměřených a přesných lhůt pro přijetí a vyřízení žádosti o připojení k síti,
 - iii) přiměřenou přibližnou lhůtu nezbytnou pro každé navrhované připojení k síti. Celkový proces připojení k síti by neměl trvat déle než 24 měsíců, s přihlédnutím k tomu, co je přiměřeně proveditelné a nediskriminační;
- c) zavést standardizované a zjednodušené postupy pro připojení rozptýlených výrobců elektřiny z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny s cílem usnadnit jejich připojení k síti.

Standardní pravidla podle písmene a) jsou založena na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, která zohledňují zejména všechny náklady a přínosy související s připojením těchto výrobců k síti. Mohou umožnit různé typy připojení.

PŘÍLOHA XIII

Minimální prvky, které mají být obsaženy ve smlouvách o energetických službách uzavíraných s veřejným sektorem nebo v souvisejících specifikacích výběrového řízení

- Jasný a transparentní seznam opatření v oblasti účinnosti, která mají být prováděna, nebo výsledků v oblasti účinnosti, kterých má být dosaženo.
 - Zaručené úspory, jichž má být dosaženo prováděním opatření obsažených ve smlouvě.
 - Trvání a důležité milníky smlouvy, podmínky výpovědi a výpovědní lhůta.
 - Jasný a transparentní seznam povinností každé smluvní strany.
 - Referenční údaj (údaje) umožňující zjistit dosažené úspory.
 - Jasný a transparentní seznam kroků, které je třeba učinit pro provedení opatření nebo souboru opatření, a případně související náklady.
 - Povinnost provádět v plném rozsahu opatření obsažená ve smlouvě a zdokumentovat veškeré změny provedené v průběhu projektu.
 - Předpisy stanovující začlenění rovnocenných požadavků do veškerých dílčích smluv se třetími stranami.
 - Jasně a transparentní informace o finančních důsledcích projektu a rozdělení podílu obou stran smlouvy na dosažených peněžních úsporách (tj. odměně poskytovatele služeb).
 - Jasná a transparentní ustanovení o měření a ověřování dosažených zaručených úspor, kontrolách kvality a zárukách.
 - Ustanovení objasňující postup za účelem reakce na měnící se rámcové podmínky, které se dotýkají obsahu a výsledku smlouvy (tj. změny v cenách energie, v intenzitě využívání zařízení).
 - Podrobné informace o povinnostech každé ze smluvních stran a o sankcích za jejich porušení.
-

PŘÍLOHA XIV

OBECNÝ RÁMEC PRO PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Část 1

Obecný rámec pro vypracovávání výročních zpráv

Výroční zprávy podle čl. 24 odst. 1 poskytují základ pro sledování pokroku při plnění vnitrostátních cílů pro rok 2020. Členské státy zajistí, aby zprávy obsahovaly minimálně tyto údaje:

a) odhad těchto ukazatelů za rok předcházející uplynulému roku (rok X ⁽¹⁾–2):

- i) spotřeba primární energie,
- ii) celková konečná spotřeba energie,
- iii) konečná spotřeba energie podle odvětví:
 - průmysl,
 - doprava (rozlišit osobní a nákladní dopravu, jsou-li údaje k dispozici),
 - domácnosti,
 - služby,
- iv) hrubá přidaná hodnota podle odvětví:
 - průmysl,
 - služby,
- v) disponibilní příjem domácností,
- vi) hrubý domácí produkt (HDP),
- vii) výroba elektřiny z tepelných elektráren,
- viii) výroba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny,
- ix) výroba tepla z tepelných elektráren,
- x) výroba tepla ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, včetně odpadního tepla z průmyslových procesů,
- xi) spotřeba paliva pro výrobu elektřiny z tepelných elektráren,
- xii) počet osobokilometrů (oskm), jsou-li údaje k dispozici,
- xiii) počet tunokilometrů (tkm), jsou-li údaje k dispozici,
- xiv) počet kilometrů kombinované dopravy (oskm + tkm), nejsou-li údaje podle bodů xii) a xiii) k dispozici,
- xv) počet obyvatel.

U odvětví, ve kterých spotřeba energie zůstává stejná nebo roste, členské státy analyzují příčiny tohoto stavu a připojí své hodnocení odhadů.

Druhá zpráva a následující zprávy obsahují rovněž informace uvedené v písmenech b) až e) níže:

- b) aktualizace důležitých legislativních a nelegislativních opatření provedených v předchozím roce, jež přispívají ke splnění celkových vnitrostátních cílů v oblasti energetické účinnosti do roku 2020;
- c) celková podlahová plocha budov s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 500 m² a od 9. července 2015 větší než 250 m² ve vlastnictví a v užívání těch ústředních vládních institucí členských států, které k 1. lednu roku, v němž se předkládá zpráva, nesplňovaly požadavky energetické náročnosti podle čl. 5 odst. 1;

⁽¹⁾ X = probíhající rok.

- d) celková podlahová plocha vytápěných nebo chlazených budov ve vlastnictví a v užívání ústředních vládních institucí členských států, které byly v předchozím roce renovovány podle čl. 5 odst. 1, nebo objem úspor energie ve způsobných budovách ve vlastnictví a v užívání jejich ústředních vládních institucí podle čl. 5 odst. 6;
- e) úspory energie dosažené v rámci vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti podle čl. 7 odst. 1 nebo alternativních opatření přijatých podle čl. 7 odst. 9.

První zpráva obsahuje také vnitrostátní cíl podle čl. 3 odst. 1.

Členské státy mohou do výročních zpráv podle čl. 24 odst. 1 zahrnout také doplňující vnitrostátní cíle. Mohou se vztahovat zejména ke statistickým ukazatelům uvedeným v písmenu a) této části nebo k jejich kombinaci, například energetická náročnost z hlediska primární energie a konečné spotřeby nebo energetická náročnost podle odvětví.

Část 2

Obecný rámec pro vnitrostátní akční plány energetické účinnosti

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti podle čl. 24 odst. 2 poskytují rámec pro rozvoj vnitrostátních strategií zvyšování energetické účinnosti.

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti zahrnují opatření zaměřená na významné zvýšení energetické účinnosti a očekávané/dosažené úspory energie, včetně úspor při dodávce, přenosu nebo přepravě a distribuci energie, jakož i konečného využití energie. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahovaly minimálně tyto údaje:

1. Cíle a strategie

- orientační vnitrostátní cíl v oblasti energetické účinnosti do roku 2020, jak to vyžaduje čl. 3 odst. 1,
- vnitrostátní orientační cíl v oblasti úspor energie stanovený v čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/32/ES,
- jiné existující cíle v oblasti energetické účinnosti týkající se celého hospodářství nebo konkrétních odvětví.

2. Opatření a úspory energie

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti uvádějí informace o přijatých nebo plánovaných opatřeních s ohledem na provádění hlavních prvků této směrnice a o souvisejících úsporách.

a) Úspory primární energie

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují seznam významných opatření a kroků přijatých za účelem úspory primární energie ve všech odvětvích hospodářství. U každého opatření nebo souboru opatření/kroků se uvedou odhady očekávaných úspor do roku 2020 a úspor dosažených k datu vypracování zprávy.

Pokud jsou k dispozici, měly by být uvedeny informace o dalších dopadech nebo přínosech těchto opatření (snížení emisí skleníkových plynů, zlepšení kvality ovzduší, vytváření pracovních míst atd.) a rozpočtu na jejich provedení.

b) Úspory v konečné spotřebě energie

První a druhý vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje výsledky dosažené při plnění cíle v oblasti úspor v konečné spotřebě energie stanoveného v čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2006/32/ES. Pokud není k dispozici výpočet/odhad úspor pro každé opatření, uvede se snížení spotřeby energie na úrovni odvětví dosažené v důsledku (kombinace) opatření.

První a druhý vnitrostátní akční plán energetické účinnosti také uvede metodiku pro měření nebo výpočet použitou pro výpočet úspor energie. Pokud se použije „doporučená metodika⁽¹⁾“, měly by být ve vnitrostátním akčním plánu energetické účinnosti uvedeny příslušné odkazy.

⁽¹⁾ Doporučení týkající se metod měření a ověřování v rámci směrnice 2006/32/ES o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách.

3. Konkrétní informace související s ustanoveními této směrnice

3.1 Veřejné subjekty (článek 5)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují seznam veřejných subjektů, které mají vypracován plán energetické účinnosti podle čl. 5 odst. 7.

3.2 Povinné zvyšování energetické účinnosti (článek 7)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují vnitrostátní koeficienty zvolené podle přílohy IV.

První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje krátký popis vnitrostátního systému uvedeného v čl. 7 odst. 1 nebo alternativních opatření přijatých podle čl. 7 odst. 9.

3.3 Energetické audity a systémy hospodaření s energií (článek 8)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti uvádějí:

- a) počet energetických auditů provedených v předchozím období;
- b) počet energetických auditů provedených ve velkých podnicích za předchozí období;
- c) počet velkých společností na jejich území, s uvedením počtu těch, na které se vztahuje čl. 8 odst. 5.

3.4 Podpora účinného vytápění a chlazení (článek 14)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují posouzení pokroku dosaženého při provádění komplexního posouzení podle čl. 14 odst. 1.

3.5 Přenos nebo přeprava a distribuce energie (článek 15)

První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti a následující zprávy, které mají být poté vypracovávány každých 10 let, zahrnují provedené posouzení, opatření a investice určené s cílem využít potenciál energetické účinnosti v infrastruktuře v oblasti plynu a elektřiny podle čl. 15 odst. 2.

3.6 Členské státy v rámci vnitrostátních akčních plánů energetické účinnosti podávají zprávu o opatřeních přijatých za účelem umožnění a rozvoje reakce na poptávku ve smyslu článku 15.

3.7 Dostupnost systémů kvalifikace, akreditace a certifikace (článek 16)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují informace o dostupných systémech kvalifikace, akreditace a certifikace nebo rovnocenných kvalifikačních systémech pro poskytovatele energetických služeb, energetických auditů a opatření ke zvyšování energetické účinnosti.

3.8 Energetické služby (článek 18)

Vnitrostátní akční plány energetické účinnosti obsahují odkaz na internetovou stránku, kde je možné získat přístup k seznamu nebo rozhraní poskytovatelů energetických služeb podle čl. 18 odst. 1 písm. c).

3.9 Další opatření na podporu energetické účinnosti (článek 19)

První vnitrostátní akční plán energetické účinnosti obsahuje seznam opatření podle čl. 19 odst. 1.

PŘÍLOHA XV

Srovnávací tabulka

Směrnice 2004/8/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 odst. 1
Článek 2	Čl. 1 odst. 1
Čl. 3 písm. a)	Čl. 2 bod 30
Čl. 3 písm. b)	Čl. 2 bod 32
Čl. 3 písm. c)	Čl. 2 bod 31
Čl. 3 písm. d)	Čl. 2 bod 33
Čl. 3 písm. e) a f)	—
Čl. 3 písm. g)	Čl. 2 bod 35
Čl. 3 písm. h)	—
Čl. 3 písm. i)	Čl. 2 bod 34
Čl. 3 písm. j)	—
Čl. 3 písm. k)	Čl. 2 bod 36
Čl. 3 písm. l)	Čl. 2 bod 37
Čl. 3 písm. m)	Čl. 2 bod 39
Čl. 3 písm. n)	Čl. 2 bod 38
Čl. 3 písm. o)	—
—	Čl. 2 body 40, 41, 42, 43 a 44
Čl. 4 odst. 1	Příloha II písm. f) bod 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 14 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 3	—
Článek 5	Čl. 14 odst. 10 první pododstavec a příloha X
Článek 6	Čl. 14 odst. 1 a 3 a přílohy VIII a IX
Čl. 7 odst. 1	Čl. 14 odst. 11
Čl. 7 odst. 2 a 3	—
Článek 8	Čl. 15 odst. 5
—	Čl. 15 odst. 6, 7, 8 a 9
Článek 9	—
Čl. 10 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1, čl. 24 odst. 2 a příloha XIV část 2

Směrnice 2004/8/ES	Tato směrnice
Čl. 10 odst. 3	Čl. 24 odst. 6
Článek 11	Čl. 24 odst. 3
—	Čl. 24 odst. 5
Čl. 12 odst. 1 a 3	—
Čl. 12 odst. 2	Příloha II písm. c)
Článek 13	Čl. 22 odst. 2
Článek 14	—
Článek 15	Článek 28
Článek 16	—
Článek 17	Článek 29
Článek 18	Článek 30
Příloha I	Příloha I část II
Příloha II	Příloha I část I a poslední pododstavec části II
Příloha III	Příloha II
Příloha IV	Příloha VIII
—	Příloha IX

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
Článek 1	Čl. 1 odst. 1
Článek 2	Čl. 1 odst. 1
Čl. 3 písm. a)	Čl. 2 bod 1
Čl. 3 písm. b)	Čl. 2 bod 4
Čl. 3 písm. c)	Čl. 2 bod 6
Čl. 3 písm. d)	Čl. 2 bod 5
—	Čl. 2 body 2 a 3
Čl. 3 písm. e)	Čl. 2 bod 7
Čl. 3 písm. f), g), h) a i)	—
—	Čl. 2 body 8 až 19
Čl. 3 písm. j)	Čl. 2 bod 27
—	Čl. 2 bod 28
Čl. 3 písm. k)	—
Čl. 3 písm. l)	Čl. 2 bod 25

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
—	Čl. 2 bod 26
Čl. 3 písm. m)	—
Čl. 3 písm. n)	Čl. 2 bod 23
Čl. 3 písm. o)	Čl. 2 bod 20
Čl. 3 písm. p)	Čl. 2 bod 21
Čl. 3 písm. q)	Čl. 2 bod 22
Čl. 3 písm. r) a s)	—
—	Čl. 2 body 24, 29, 44 a 45
—	Článek 3
—	Článek 4
Článek 4	—
Článek 5	Články 5 a 6
Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 8 písm. a) a b)
Čl. 6 odst. 1 písm. b)	Čl. 18 odst. 3
Čl. 6 odst. 2	Čl. 7 odst. 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 a 12
—	Čl. 7 odst. 2 a 3
Čl. 6 odst. 3	Čl. 18 odst. 2 písm. b) a c)
Čl. 6 odst. 5	—
Článek 7	Článek 17
Článek 8	Čl. 16 odst. 1
—	Čl. 16 odst. 2 a 3
Čl. 9 odst. 1	Článek 19
Čl. 9 odst. 2	Čl. 18 odst. 1 písm. d) a bod i)
—	Čl. 18 odst. 1 písm. a), b), c), d) bod ii) a písm. e)
Čl. 10 odst. 1	Čl. 15 odst. 4
Čl. 10 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
—	Čl. 15 odst. 7, 8 a 9
Článek 11	Článek 20
Čl. 12 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	—
—	Čl. 8 odst. 2, 3, 4, 5, 6 a 7

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 3	—
Čl. 13 odst. 1	Článek 9
Čl. 13 odst. 2	Článek 10 a příloha VII bod 1.1
Čl. 13 odst. 3	Příloha VII body 1.2 a 1.3
—	Článek 11
—	Článek 12
—	Článek 13
—	Čl. 15 odst. 1 a 2
—	Čl. 18 odst. 2 písm. a) a d)
—	Článek 21
Čl. 14 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 3	—
Čl. 14 odst. 4 a 5	Čl. 24 odst. 3
—	Čl. 24 odst. 4 a 7 až 11
—	Čl. 22 odst. 1
Čl. 15 odst. 1	Čl. 22 odst. 2
Čl. 15 odst. 2, 3 a 4	—
—	Článek 23
—	Článek 25
Článek 16	Článek 26
Článek 17	Článek 27
Článek 18	Článek 28
Článek 19	Článek 29
Článek 20	Článek 30
Příloha I	—
Příloha II	Příloha IV
Příloha III	—
Příloha IV	—
Příloha V	—

Směrnice 2006/32/ES	Tato směrnice
Příloha VI	Příloha III
—	Příloha V
—	Příloha VI
—	Příloha VII
—	Příloha XI
—	Příloha XII
—	Příloha XIII
—	Příloha XIV
—	Příloha XV